

LICEENII

*Revista Liceului Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” sector 3, București
-numărul I-*

**„I WALK THE
LINE. WE
WALK THE
SPIRAL”**

interviù cu artista Daciana

**Planeta la
control!**

**Cronică de
spectacol:
„Micul Infern”**

**Concurs: „O
carte egal mai
multe cărți”**

*Editorial la început de
septembrie*

**REDUCEREA
BIODIVERSITĂȚII**

Ediția 2022-2023

CUPRINS

• Editorial la început de septembrie	Pagina 3
• <i>I walk the line. We walk the spiral</i>	Pagina 6
• Educație sau stres	Pagina 9
• Cum s-a alăturat Marea Britanie Uniunii Europene?..	Pagina 13
• De ce faci, omule, șapte umbre pământului degeaba?...	Pagina 18
• Ești cool și dacă vorbești și scrii corect.	Pagina 20
• Poezie: „Noiembrie”	Pagina 21
• Campioni la volei.	Pagina 22
• <i>Regnum puerile.</i>	Pagina 23
• Concurs recenzii.	Pagina 24
• Reducerea biodiversității.	Pagina 43
• Despăduririle - avertizare pentru Planetă!.....	Pagina 46
• „Micul Infern”	Pagina 49
• „Micul Infern” al lui M. Ștefănescu.	Pagina 50
• Un weekend de iarnă la București	Pagina 52
• Joc.	Pagina 55

Editorial la început de septembrie

de Maria Tatu, clasa a IX-a E

Liceul.

Un liceu bun este aspirația oricărui copil de clasa a opta. Acel copil am fost și eu anul trecut, încercând să adun diferite sfaturi de la profesori, de la elevi mai mari decât mine și de la părinți. „Care este cea mai bună alegere pentru mine?” Răspunsul era aproape mereu „Așteaptă să vezi media!” sau „E bine aici, hai rămâi!”. Din clasa a cincea pâna în clasa a opta am studiat la Colegiul Național Bilingv „George Coșbuc”, pe care, după o lungă contemplare, l-am eliminat de pe lista cu licee care m-a stresat toată luna iunie. Între timp, cunoștințele mă îndemneau să pun Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” pe prima poziție, liceu la care, de altfel, învăț acum.

În prima zi de liceu, mă plimbam dezorientată prin curte, încercând să îmi găsesc colegii. Impresia mea inițială a fost, ca a oricărui boboc, definită în mare parte de frica de a nu fi acceptată. Oamenii tind să își creeze scenarii pe care, la un moment dat, încep a le considera realitate. Din fericire, nesiguranța firească s-a dus odată ce mi-am cunoscut colegii.

Clubul de șah al liceului

Cercul de lectură „Lego”

Înainte de examen îmi propusesem ca în clasa a noua să mă implic mai mult în activități extrașcolare precum cluburi, deoarece timpul nu îmi permisesese acest lucru anul trecut. Astfel, primul aspect care m-a interesat legat de organizarea liceului a fost cel al cluburilor. Mai exact, de câte dispune și care dintre ele m-ar putea interesa.

Prin prisma diverselor activități am descoperit că viața de licean constă în mai mult decât goana după nota zece pe linie. Cei patru ani de liceu reprezintă o oportunitate de a te dezvolta, de a descoperi pasiuni noi și de a le cultiva în așa fel încât să-ți fie folositoare pe viitor. Este vorba despre autocunoaștere, despre a experimenta pentru a hotărî și de a fi sigur, la final, că ai ales drumul în viață pe care ți-l dorești cu adevărat. Profesorii, dar și colegii, în afară de rolurile lor propriu-zise, ne învață cum să ne comportăm în societate cu diverse tipuri de oameni. Cu alte cuvinte, liceul pregătește adolescenții pentru tranziția spre viața adultă.

Clubul de teatru Dl. Goe

Corala Cuza

Echipa de volei a Liceului Teoretic „Alexandru Ioan Cuza”

Acest fapt nu diminuează în niciun fel necesitatea de a învăța pentru a avea succes mai departe, dar a te limita doar la studiu și a nu te implica în comunitate duce la probleme în viața adultă. În experiența mea de până acum, am încercat să balansez cele două aspecte, la fel de importante, și să găsesc un echilibru între ele. Acesta ar fi, de altfel, și sfatul meu pentru viitorii boboci, dar nu numai. Nu este niciodată prea târziu să îți redefinești prioritățile și să te bucuri de acest stadiu din viață.

Cu îndrumarea profesorilor, dar și cu susținerea colegilor, simt că mi-am găsit locul în acest liceu și nu aș schimba în niciun fel parcursul ultimelor patru luni. Consider că această alegere a fost una dintre cele mai inspirate decizii luate de către mine și nu m-aș vedea învățând altundeva decât la 9E, *Științe ale naturii*.

Activități extrașcolare

Halloweenul în cadrul liceului

„I WALK THE LINE. WE WALK THE SPIRAL” cu Daciana, *visual artist*

de Lungoci Andrei și Urzică Ilinca, clasa a X-a E

Daciana Pszota, cunoscută drept Daciana, este o artistă originară din România care a ales să se mute în Franța și care a creat diverse tablouri inspirate din viață, din emoțiile și spiritualitatea ei. Ea are tablouri expuse atât în Palatul Élysée, cât și în Centrul Nasa din Houston.

Aceasta a revenit în România pentru o expoziție în data de 16 ianuarie, la Galeria *Galateca* în București. La acest eveniment au participat artiști născuți în Republica Moldova, iar noi am reușit să obținem câteva minute cu artista Daciana după ce a participat la un interviu pentru un canal de televiziune. Am realizat, astfel, un interviu, care se regăsește în paginile următoare.

1. De unde a apărut inspirația pentru acest nume de expoziție ?

„I walk the line” este titlul unui celebru cântec scris și interpretat de Johnny Cash. Dar atunci când energiile creatoare converg linia trece printr-un proces transformator, evoluând sub forma unei spirale.

2. Ce te-a inspirat să devii artist ?

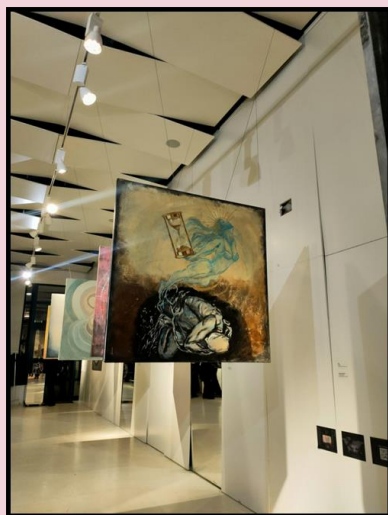
Am devenit pur și simplu un artist dintr-o joacă cu pensula pe pânză. În acel

moment am creat ceva, am fost surprinsă de ce
am creat și de aici povestea a continuat.

3. Când și cum ți-ai descoperit talentul pentru pictură ?

Răspund cum răspund toți artiștii: de mică. Ha-ha-ha! De multe ori talentul se moștenește, dar se și cultivă. Talentul nu ți-l descoperi, ci mai degrabă dorința. Această dorință de a picta mi-am descoperit-o întâmplător. Acum 10 ani, plimbându-mă într-un magazin am trecut pe lângă niște pânze și culori care mi-au atras atenția și așa a început jocul meu de care am amintit în întrebarea anterioară.

„Rise”

4. Ai crezut vreodată că o să ajungi atât de departe în ceea ce faci ?

Da. Dar am conștientizat mult mai târziu, când m-am hotărât să devin artist profesionist, în urmă cu 6 ani. Cu muncă, perseverență și încredere, și un pic de noroc, poți ajunge departe.

5. Cum este viața de artist ?

Cred că asta depinde de artist. A fi artist înseamnă să te rupi de cotidian, să intri în lumea ta creatoare care de multe ori durează ore în șir. Creația e cea mai ușoară parte, călătoriile în a-ți expune arta este partea cea mai frumoasă pentru că întâlnești lume, creația îți este admirată! Dar este și partea din umbră, cea în care ești impresar și manager, alte ore necesare petrecute fața monitoarelor. A fi artist este ca oricare alt job care implică muncă și angajament. Este o vorbă, „drumul spre iad este pavat cu intenții bune”, ei, în cazul acesta, „drumul spre Rai e pavat cu greutate”.

6. De unde îți iei inspirația și care este locul preferat în care pictezi ?

Inspirația este în jurul meu, din viața și oamenii care mă înconjoară, din emoții resimțite și istoria omenirii.

Un loc preferat? Nu am.

7. Care este tabloul tău preferat și de ce ?

Am mai multe preferate dar, dacă chiar ar fi să aleg, ar fi „Anima Mundi” pentru interpretarea pur și simplu creativă și conceptuală din punctul de vedere al simbolurilor și al paletelor de culori.

„Let Go”

8. Ce dorești să transmiți prin tablourile tale ?

Fiecare tablou are fie o poveste, fie un mesaj spiritual și cultural.

9. Ce înseamnă pentru tine să pictezi ?

Pictura e parte din mine! Fără pictură aș fi incompletă, deci poți să realizezi cât de mult înseamnă pentru mine.

10. Ce trebuie să facă tinerii care au talent pentru a avea succes în lumea artei ?

Dacă îmi doresc cu adevărat să devină un artist, dacă simt că sunt făcuți pentru asta, să nu capituleze! Cum ziceam, talentul se și cultivă și pentru asta au nevoie de susținere. Școala de artă și familia ar trebui să fie prima cale către succes.

„Last Hope”

11. Cum ar putea tinerii artiști să evolueze în domeniul artei?

Am observat că din ce în ce mai multe instituții sunt dornice de a ajuta tinerele talente. Trebuie căutate aceste instituții, apoi e și *social media* de azi prin care poți să te faci vizibil și să aștepți momentul în care cineva te va descoperi. Și... multă încredere!

„Winter Solstice”

„Winter Silence”

„Jade”

Dacă doriți să vedeți mai multe tablouri realizate de Daciana, puteți intra pe linkul ei, fineartdaciana.com.

**Educație sau stres.
Cu ce rămânem mai mult după fiecare
zi de școală?**

Dinu Ana – Maria, Băltărețu Sânziana, Anghel Raluca, clasa a IX-a G

„Stresul este numele dat oricărui factor agresiv din mediu care provoacă organismului uman o reacție anormală.” Din simpla definiție oferită de DEX, se poate remarca efectul negativ iminent. Ce se întâmplă atunci când stresul reprezintă cotidianul nostru?

- Stresul este un termen complex ce are numeroase implicații, care se pot manifesta atât la nivel mental, emoțional, cât și la nivel fizic, diferind însă de la persoană la persoană. Deși nu se știe cu siguranță ce provoacă stresul, există totuși anumiți factori care favorizează apariția sa. De exemplu, de cele mai multe ori, presiunea din mediul de lucru, problemele financiare, relațiile și bolile sunt mai probabile să producă reacțiile specifice stresului. Dar, din moment ce orice situație are potențialul de a deveni presantă, simptomele pot varia, acestea putând fi, în mare, catalogate în trei categorii.
- Efectele fizice apar neîntârziat ca răspuns la expunerea constantă la stres, afectând mai multe părți ale corpului (dureri în piept, crampe, ticuri nervoase, leșin). Efectele emoționale nu se observă cu ochiul liber, gradul lor de risc fiind adesea ignorat (burnout, oboseală, furie, probleme de concentrare). Efectele comportamentale au o amprentă mai adâncă asupra organismului uman, deoarece sunt greu de ameliorat (anxietate, depresie, tulburări de somn, imunitatea scăzută).
- Termenul de *stres* este o noțiune ambiguă, nu are același impact asupra tuturor: unii se pot simți confortabil cu el și parcă le lipsește când nu sunt în prezența lui, altora li se pare greu de dus și de suportat, mai ales pe perioade mai lungi. Suntem diferiți și de aceea categorisirile efectuate de specialiști nu includ întreaga paletă de manifestări ale acestuia.

Dar s-a agreat că există 3 mari categorii de stres:

Stres acut - tipul de stres pe care toți oamenii îl simt, fiind de ajutor la gestionarea unor situații neprevăzute; este benefic pe termen scurt și trecător.

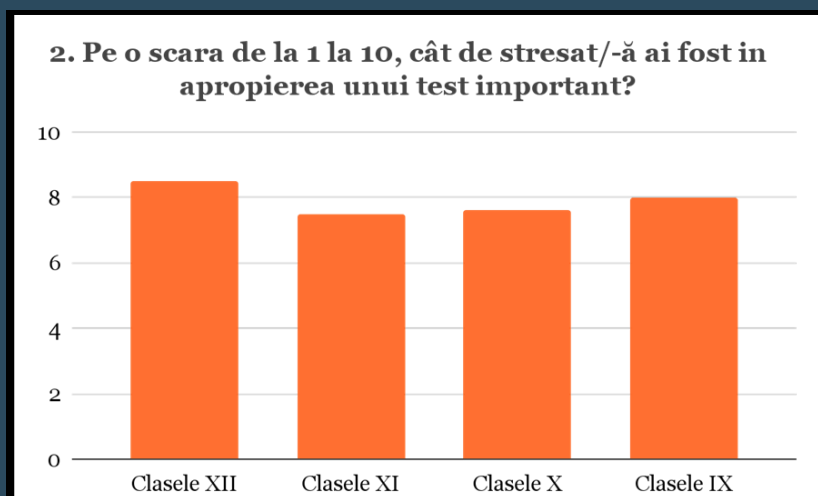
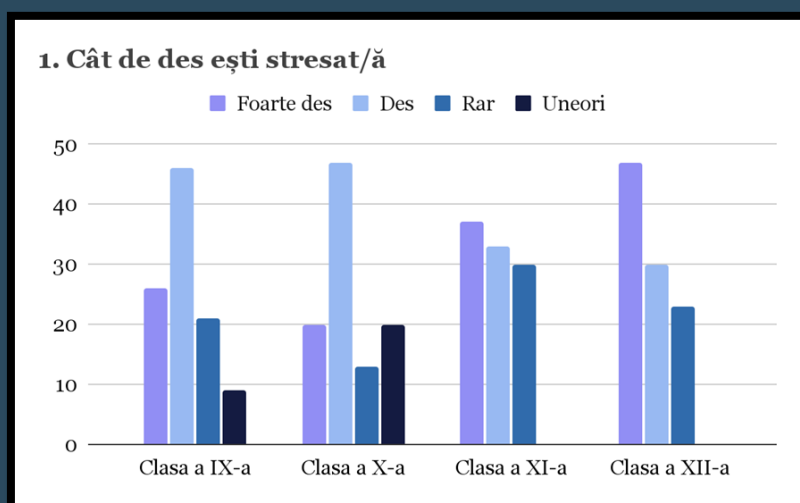

Câteva simptome comune sunt bătăile rapide ale inimii, tensiunea ridicată și durerea de cap.

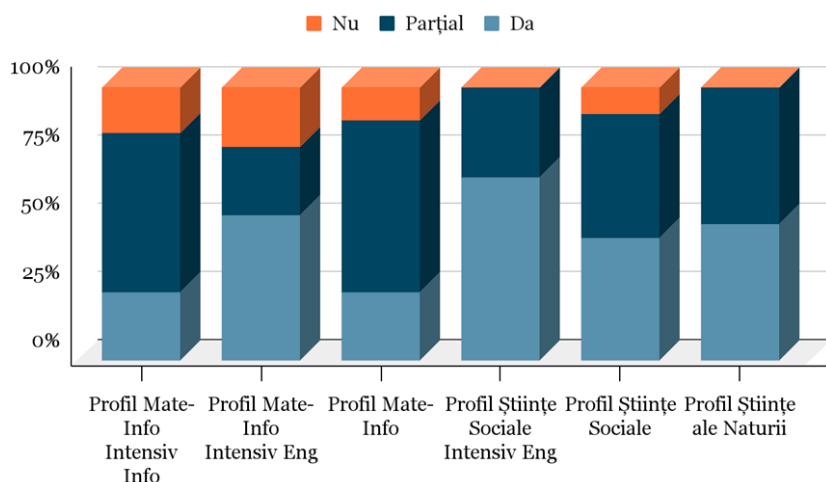
Stres episodic - senzația permanentă de presiune indusă de cineva sau ceva. Poate duce la modificări comportamentale, cum ar fi iritabilitatea, ostilitatea și probleme de relaționare.

Stres cronic - rezultatul presiunii emoționale pe durate lungi de timp, care indubitabil creează probleme de sănătate.

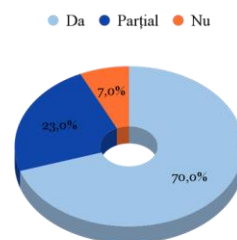
Stresul nu a fost niciodată o noțiune nouă pentru noi, dar s-a manifestat mai intens de când au apărut obligații noi în cadrul liceului. Ideea de a iniția acest mic proiect cu chestionarele a pornit de la starea de vrie în care ne-am aflat în seara de dinaintea unui test. Eram toate presate de cele câteva ore care ne rămăseseră pentru a învăța restul materiei. Sentimentul de panică pe care l-am încercat a fost unul extrem de neplăcut, ce nu ar trebui să apară, în mod normal, în procesul de învățare. Am început să ne întrebăm dacă este o experiență universală printre elevii de liceu, și, dacă da, cu ce sugestii ar putea veni pentru îmbunătățirea sistemului de învățământ actual. După o săptămână în care am trecut pe la multe clase, strângând mai multe chestionare decât ne așteptam, s-a ajuns la următoarele concluzii:

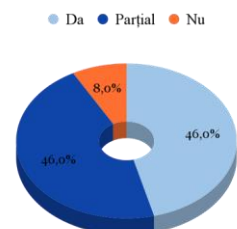
3. Au apărut vreodată probleme din cauza stresului?

Fete:

Băieți:

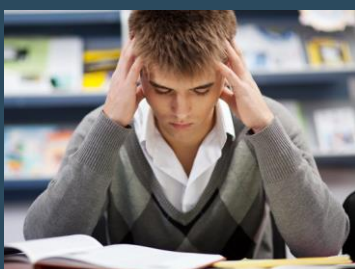
4. Ce activitate preferi să faci pentru a scăpa de stres?

Dat fiind faptul că fiecare dintre respondenți a dat mai multe răspunsuri la această întrebare, nu am putut face un grafic procentual, ca la punctele anterioare. Astfel încât am ales să trecem în revistă răspunsurile lor în ordinea descrescătoare a frecvenței cu care au fost date.

Pe primul loc și detașat este ascultarea muzicii - 44% din numărul total al elevilor, urmată îndeaproape (nu o să credeți) de citit, sport în aer liber, respectiv sală și vizionarea de filme/seriale. Multe persoane au declarat că preferă plimbatul sau statul în natură, convorbirile cu prietenii și familia, odihna sau somnul și jocurile video.

Alte răspunsuri demne de menționat sunt: scrisul, desenatul, pictatul, dansul, cântatul, gătitul, exercițiile de respirație, meditația, editarea de videoclipuri, scrierea codurilor de programare, rezolvarea cubului Rubik, crearea unui mediu ambiental liniștit, joaca cu animalele de companie. Au fost și răspunsuri care ne-au întristat, cum ar fi: izolarea, mâncatul în exces, plânsul, luarea de pastile. Cineva chiar a scris: „Nu mai am energie ca să fac ceva pentru a scăpa de stres” și „Respir adânc, nu mă gândesc la ce urmează”.

● Multe dintre aceste activități de eliberare a tensiunilor sunt recomandate, de asemenea, și de specialiștii în managementul stresului.

5. Dacă ai putea să schimbi ceva la sistemul de învățământ și modul în care gestionează nivelul de stres, ce ai schimba?

„Stresul să nu mai fie subiect tabu; să vorbim deschis despre el”.

De remarcat că toate răspunsurile au evidențiat dorința elevilor de a învăța, **de a acumula cunoștințe utile,**

pragmatice și aplicabile în viața de zi cu zi. Absolut toate sugestiile primite sunt de luat în seamă, deoarece oferă soluții de îmbunătățire a activității școlare.

Numeroși elevi și-au exprimat dorința de a-și putea alege propriile materii de studiu, fiindcă s-ar amplifica interesul și implicarea la orele de curs.

Cu toții suntem de acord că poți excela într-un

domeniu atunci când faci cu plăcere acel ceva. Un alt

punct atins a fost cel al **reducerii cantității mari de materie de studiu.**

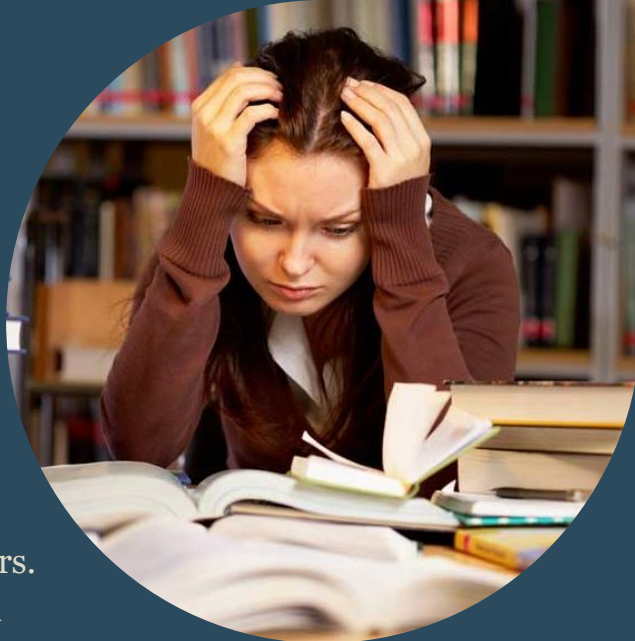
O altă părere frecvent întâlnită a fost aceea că elevii de la un anumit profil să se axeze pe materiile specifice acestuia, iar în apropierea examenului de absolvire a liceului predarea și pregătirea să se concentreze, mai ales, pe materiile de bacalaureat. Unii elevi au propus să se aplice în masă **modelul pilot**, care promite o restructurare viguroasă a sistemului de predare și evaluare, cu atât mai mult cu cât presiunea pusă pe obținerea de note mari reprezintă un stresor major (nu numai din partea cadrelor didactice, ci și a familiei). Elevii își doresc să nu mai fie definiți de note, iar acestea să fie confidențiale.

Atât reducerea numărului de teste, cât și distribuirea lor echilibrată pe parcursul anului școlar au fost aproape unanim menționate, împreună cu reducerea temelor pentru acasă. Temele mult prea stufoase, venind de la fiecare materie, răpesc foarte mult din timpul liber, la care avem și noi dreptul.

S-a propus **organizarea de cursuri de psihologie**, consiliere în grup, cursuri de orientare în carieră și **cursuri de management al timpului**, cu scopul de a ajuta în gestionarea stresului și organizarea optimă a timpului de studiu.

În ceea ce privește programul școlar actual, mulți au declarat că ar fi mai convenabilă pentru toți decalarea orei de începere a cursurilor și mărirea duratei pauzelor. Deopotrivă, acest sistem de învățământ bazat pe principiul „frică și pedeapsă”, memorare - redare - notare nu-și atinge scopul scontat. Ar fi mult mai bine ca acesta să fie orientat pe acumularea de cunoștințe practice și pe dezvoltarea aptitudinilor pe care le are fiecare elev.

În concluzie, în afara faptului că această incursiune a noastră în lumea liceenilor a fost binevenită, am reușit să luăm pulsul la fața locului, să vedem nemulțumirile elevilor, să primim multe sugestii și recomandări pertinente. Ne manifestăm credința că într-un viitor toate acestea vor fi posibile iar învățarea se va face din interes și de drag.

Lungul drum către Europa

Cum s-a alăturat Marea Britanie Uniunii Europene?

Articol scris de Papuc Rareș Mihail, clasa a XII-a D

Anul viitor se împlinesc 50 de ani de când Marea Britanie s-a alăturat Uniunii Europene pe 1 ianuarie 1973. Însă, orice persoană care urmărește minim evenimentele care se petrec în lumea politică cunoaște faptul că Regatul Unit al Marii Britanii nu mai este parte a Uniunii Europene, părăsind organizația acum mai bine de doi ani, în urma unui referendum asupra problemei Brexitului desfășurat în anul 2016.

Această stare a lucrurilor este însă una oarecum stranie, deoarece, în pofida faptului că britanicii au dat mereu aparența unei anumite rețineri față de Europa și au lăsat anumitor oameni sau state impresia că nu participă „cu inima (pe deplin) împăcată” la proiectul european, dacă analizăm istoria relației dintre UE și Marea Britanie vom putea observa un lucru care s-ar putea să ne surprindă: Marea Britanie a făcut mari eforturi, a depășit numeroase obstacole și a sacrificat multe interese, pentru a intra în Uniunea Europeană.

În acest articol mi-am propus să schițez acest drum anevoios pe care Marea Britanie l-a parcurs pentru a intra în „familia europeană”.

În primul rând, pentru a înțelege de ce Marea Britanie dorea să se alăture Uniunii Europene, care la acea vreme purta numele de Comunitatea Europeană, trebuie să înțelegem ce era, de fapt. Comunitatea Europeană și ce beneficii îi putea aduce unui stat membru. Comunitatea Europeană ia naștere după sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial, moment în care Europa se afla în ruină. Pierderile pe care le-a provocat războiul au fost mari, mult prea mari.....Din acest motiv 6 state ale Europei de vest (Franța, Germania, Luxemburg, Olanda, Belgia și Italia) hotărăsc că o astfel de catastrofă mondială nu mai poate fi repetată și decid să înceapă o colaborare cu scopul de a îndepărta economic, politic și social orice posibilitate a războiului.

Astfel, de la începutul anilor '50 și până la momentul aderării Marii Britanii din 1973, legăturile dintre statele europene devin din ce în ce mai strânse prin intermediul mai multor organizații, până când în 1967 toate aceste formațiuni sunt înglobate într-una singură: Comunitatea Europeană. Principalul beneficiu pe care Comunitatea îl aducea statelor membre era unul de ordin economic. Organizația era aducătoare de prosperitate întrucât reușea să stimuleze creșterea economică, să îmbunătățească coeziunea dintre țările participante și să niveleze anumite discrepanțe care existau între economiile statelor membre.

Printre cele mai importante măsuri care au dus la această prosperitate se numără: eliminarea tarifelor vamale între statele membre, adoptarea unei politici agricole comune și stabilirea unui tarif vamal unic pentru țările din exteriorul blocului comunitar. Astfel, putem înțelege, măcar în parte, de ce Marea Britanie care, la începutul anilor '50 trece printr-o criză existențială, cauzată de decăderea imperiului ei colonial și, totodată, de pierderea statutului de putere globală, dorește să se alăture unei astfel de organizații

ale cărei beneficii îi dădeau Regatului britanic perspective unui nou viitor, plin de oportunități.

Mai rămâne o întrebare acum: Dacă Marea Britanie vede aceste beneficii și dorește să se alăture Comunității Europene încă de la sfârșitul anilor '50, de ce i-a luat atât de mult timp să o facă? Ei bine, acum intră în joc acel „lung drum spre Europa” la care face referire titlul.

Prima încercare a Marii Britanii de a intra în Comunitatea Europeană are loc în 1961. Harold Macmillan, prim-ministrul de la acea vreme, încerca să reorienteze politica externă și economică a țării sale spre Europa, după ce predecesorii săi, Winston Churchill și Anthony Eden, susținuseră o politică care urmărea revigorarea Imperiului Britanic. Această strategie eșuează radical în 1956, an în care Marea Britanie pierde canalul de Suez în favoarea Egiptului. După acest episod dezastruos pentru moralul națiunii, majoritatea clasei politice își dă seama că singura soluție viabilă era Europa. Astfel, Marea Britanie începe negocierile cu privire la aderare cu celelalte țări ale comunității. Lucrurile par să evolueze într-o direcție pozitivă,

5 din cele 6 țări membre fiind de accord, în principiu, cu ideea primirii Marii Britanii în rândurile lor, însă a 6-a țară, Franța, nu susține sub nicio formă aderarea Regatului Unit și își exercită dreptul la veto, punând capăt negocierilor.

Această decizie a Franței ar putea părea oarecum surprinzătoare, întrucât cele două țări fuseseră aliate în timpul conflagrațiilor mondiale și aveau la momentul negocierilor legături economice strânse, însă situația nu va mai fi deloc confuză dacă observăm cine conducea Franța în acel moment istoric: generalul Charles De Gaulle.

Generalul De Gaulle era, este și va rămâne, fără îndoială o mare figură istorică (din motive pe care nu le vom expune în acest articol). Astfel, e natural să ne așteptăm ca o personalitate atât de importantă să aibă niște opinii politice destul de bine definite.

Cu privire la Marea Britanie, De Gaulle avea niște opinii chiar

foarte bine definite: el considera că Marea Britanie nu va putea niciodată să fie total concentrată și implicată, în relația ei cu Europa, din două motive.

În primul rând, el vedea legăturile strânse, la nivel economic și diplomatic, pe care Regatul Unit le avea cu Statele Unite ca periculoase pentru Europa și considera că, dacă, britanicii s-ar afla în interiorul organizației europene, aceștia ar juca rolul unor “spioni americani”.

Al doilea motiv ține de faptul că Marea Britanie, în viziunea lui De Gaulle, ar fi trebuit să rămână concentrată pe relațiile cu fostele ei posesiuni coloniale (îngrijindu-se ca acestea să nu fie influențate de comunism) și nu ar fi fost “necesar” să se implice în alte proiecte internaționale. Această viziune, am putea spune, conține o doză de ipocrizie, întrucât și Franța se afla aproximativ în aceeași situație ca și Marea Britanie cu privire la coloniile sale, încercând să împiedice ascensiunea comunismului în fostele ei posesiuni și exercitând încă o influență semnificativă asupra unor țări africane.

Toate încercările diplomaților britanici de a-l convinge pe De Gaulle cu privire la dorința sinceră a Regatului Unit de a lua parte la proiectul european sunt în zadar, iar De Gaulle va rămâne cel mai semnificativ obstacol în drumul lung către Europa al Marii Britanii.

În ciuda refuzului categoric al lui De Gaulle, politicienii britanici nu-și vor pierde entuziasmul și vor mai solicita de câteva ori pe parcursul anilor '60 aderarea. De fiecare dată, în ciuda eforturilor Marii Britanii de a-și alinia politicile economice și diplomatice cu cele ale UE, Franța respinge demersurile regatului. Acest comportament al lui De Gaulle este, în final,

Într-un final, plecarea lui De Gaulle de la putere, în 1969, deschide calea Regatului Unit spre aderare. Astfel, pe 1 ianuarie 1973 Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord intră oficial în Uniunea Europeană, decizie a cărei popularitate este afirmată de către publicul britanic, printr-un referendum organizat în 1975.

condamnat de celelalte state membre, mulți europeni având senzația că președintele francez avea ceva

personal cu britanicii. Motivul principal pentru care britanicii nu-și vor pierde interesul pentru Europa este unul de natură economică; mulți lideri politici britanici vedeau în apartenența la comunitate o oportunitate pentru modernizare și dezvoltare economică

Relația Regatului Unit cu Europa este una, fără doar și poate, complexă. Ambele părți au o oarecare reținere una față de cealaltă, dacă această reticență este justificată sau nu rămâne discutabil. Pe parcursul celor 47 de ani de participare activă a Regatului Unit la proiectul european (această întreagă perioadă fiind cuprinsă în impresionanta domnie a regretatei regine Elisabeta), țara a avut contribuții importante la dezvoltarea instituțională a Uniunii Europene - de exemplu, britanicii au fost principalii susținători ai creării celebrelor „fonduri” europene. Cu toate acestea, ei au refuzat participarea în niște proiecte europene importante, ca spațiul Schengen sau moneda Euro. Poate că opinia cu totul exagerată a lui Charles De Gaulle despre rolul națiunii insulare, avea totuși, un sâmbure de adevăr...

Marea Britanie a pierdut un Imperiu, iar de atunci nu-și mai găsește un scop. Măcar până acum această perioadă de incertitudine a fost vegheată, cel puțin la nivel simbolic, de lunga domnie a Reginei Elisabeta. Suverana dispărută a fost o legătură atât de vie cu trecutul britanic și era aproape ultima reprezentantă în viață a unei altfel de epoci, cea a titanilor istoriei. Elisabeta a reușit prin calitățile sale (simțul acut al datoriei, decența, înțelepciunea) și prin generația pe care o reprezenta să țină aprinsă flacăra patriotismului britanic. A dat poporului ei iluzia unicității.

Acum că această ultim vestigiul al gloriei trecute s-a stins, generațiile viitoare de britanici vor trebui să-și croiască un nou drum prin istorie.

De ce faci, omule, șapte umbre pământului degeaba?

de Beșleagă Diana-Alexandra, clasa a XII-a H

Miezul trilogiei soresciene intitulată sugestiv „Setea muntelui de sare” este reprezentat de piesa „Paracliserul”. Un monolog invers evolutiv față de celelalte două piese, „Iona” și „Matca”, unde apa intervine simetric drept element al vieții, al morții și al revenirii la viață, este o tragedie poetico-parabolică unde în note religioase se exploatează brutal și concis nemulțumirea Omului față de neclaritatea misiunii sale încredințate de Dumnezeu- „Îți întrăm în ochi, Doamne, vezi-ne!”

Paracliserul este unic datorită ușurinței prin care se face asimilat de cititor sau spectator, întrucât este martirul dramei trăite de fiecare om în mod individual. Unitatea de timp a piesei este sfâșiata de apăsătoarele cugetări analogice cu privire la sensul vieții. În contrast cu stabilitatea spațiului unde decorul nu se schimbă, lumânările asemuite albinelor ard etapă cu etapă.

Dropia amintită pe care a fost pictată biserica întruchipează perspectiva Paracliserului asupra libertății, valoare fundamentală a omului menită să piară „însângărată”, căpătâi al suferințelor lumești. „Există și o voluptate a epuizării. Ce extraordinar trebuie să se simtă lămâia bine stoarsă! [...] Pământul stors printre degetele noastre oftează și el de plăcere: sunt sleit de istorie - nu mai există mâine, sunt stors definitiv.”

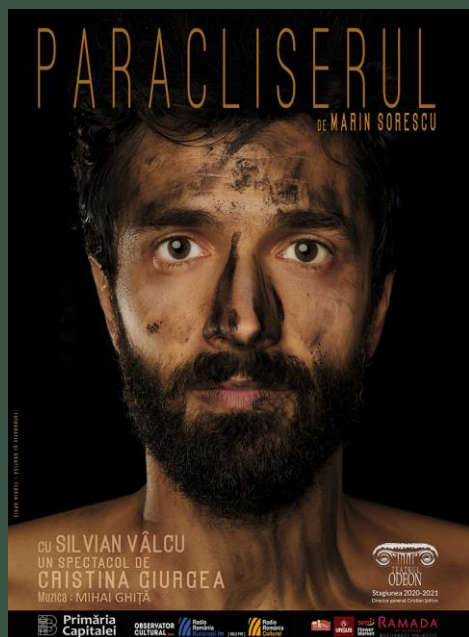
Această din urmă portretizare a stării de beatitudine la care Omul aspiră ne oferă subtil confesiunea pământului de sub noi. El îndeasă exagerat șiroaie de lacrimi, sudoare și sânge, în huma din care am venit toți și la adăpostul căruia vom petrece veșniciei. „Iată-i pe cei trei magi!” în chip de fluturi, este aberația

menită să justifice soluțiile abstracte conturate de starea febrilă ce ne cuprinde în momentul conștientizării

condiției noastre lumești. Nimicnicia la care am fost sortiți în slujba de muritori e

datoria de a muri o viață dinainte pregătită, dar în continuă derivă. Unii dintre noi se bucură de privilegiul de a privi cu pozitivism necunoscutul.

Se agață de speranță că viața este mai palpitantă când, la fiecare apropiere de gene, se pregătește scena pentru actul următor al vieții noastre, absurd de imprevizibilă. Fiecare clipire este datoare însă să mai șteargă din nuanțele aprinse ale culorilor așa cum le vedeam în copilărie. Astfel, ajungem ca turbați să vedem în alb și negru lumea despre care mama ne-a promis cândva că o să ne suporte toate visurile și aspirațiile: „Vezi să nu ni se termine speranța, Doamne, înaintea aripilor!”

„Sfinților, primiți-mă în rândul vostru, măcar ca figurant” Orice om privește viața cel puțin o dată din perspectiva Paracliserului, pentru care lumea se întinde de-a dreapta și de-a stânga lui și el se află în mijloc. Și din mijlocul lumii individul caută să înțeleagă cum permite Dumnezeu, forța superioară de la care începe tot și prin a căru

putere nimic nu se termină niciodată, ci suferă transformări ireversibile, să îi lase pe oameni să se chinuie sub crucea imposibilității de a controla aspecte semnificative asupra vieții lor, până la a demonstra că zorii eșecului pot izvorî și mai luminați de la o generație la alta: „Am dreptul la prăbușire ca orice corp”.

Alienarea este diagnosticul celui care se îndepărtează de realitate când se apropie de sine: „Eu aș vrea să înalț un imn pânzelor albe. Acestor formidabile pânze albe - până în care ne-a fost dat să gândim [...] și după aceea cădem jos frânți și învinși pe fundul corabiei noastre să tragem la galere.

Pe fundul coșciugului să tragem la galere...”. Atitudinea Paracliserului față de Dumnezeu în final evocă o nevoie de a Îl face să se simtă vinovat pentru lacrimile necurse și motivate de El în viețile fiilor Lui: „Facerea primului om a fost semnul decăderii totale și absolute a cerului”.

Legătura cu planul real se concretizează când Paracliserul trece de la contemplație la o misiune concretă, precum cea a afumării pietrelor și icoanelor până la turla catedralei, încurajându-ne că „nu trebuie sa ne descurajam numai dintr-atâta. Lumânarea trebuie ținută mai departe, ca și când totul ar fi în ordine.”.

În sfârșitul piesei, Paracliserul se întoarce de la strigătele îndreptate către Cerul care-l ținea acum mai aproape „Căci nu mai e nimeni mai sus decât mine. Iar eu plutesc, Doamne, pe nori, ca tine.” și întocmește finalul suicidar, dar eliberator: își dă foc. Mocnirea violentă a veșmintelor scutește lumânările și afumă pietrele cărora personajul le-a acordat atât de multă atenție.

Așadar, consider Paracliserul atât de pătrunzător ca personaj dramatic, pentru că exprimă prin destinul său sacrificiul uman pentru ideal și potențarea cunoașterii acolo unde miza este asumarea nefericii veșnice, iar drama sa universală are la bază o logică concepută special pentru a da sens analogiei din care fac parte elemente desprinse din realitate odată cu protagonistul, aducându-l pe culmile disperării și în sânul celor mai puternici curenți ai incontrollabilului.

EȘTI COOL ȘI DACĂ VORBEȘTI și SCRII CORECT (I)

de Ioana Diaconu, clasa a XII-a G

Rubrica pe care o inaugurăm în acest număr se va referi

la posibilele greșeli pe care le putem face cu toții în pronunție sau în scris, indiferent de vârstă sau de pregătire, dacă nu cunoaștem suficient de bine norma literară sau dacă ne grăbim. De această dată, vom aborda câteva dintre schimbările și adăugirile pe care le face „Dictionarul Ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române”, apărut în 2021 (abrev. DOOM3). Pentru a fi mai ușor de urmărit, am ales ca materialul să fie inclus într-un tabel sinoptic, în care se poate urmări norma anterioară (2005-2021) și cea actuală, mai cunoscută din 2022. Ne interesează în primul rând schimbările stabilite de către specialiști (lingviști), dar și noutățile ce dezvoltă vechiul dicționar. De exemplu, unele cuvinte care aveau mai multe variante acceptate rămân cu o singură formă de pronunție sau scriere dintre cele 2-3. Bara oblică separă variantele literare, iar accentele sunt marcate prin subliniere și îngroșare.

Normă anterioară (DOOM 2)	Normă actuală (DOOM 3)		
ac <u>a</u> tist/ acat <u>i</u> st	acat <u>i</u> st	înșală	înșală/înșeală
<u>a</u> ntic/ ant <u>i</u> c	<u>a</u> ntic	întru câtva	întrucâtva
afgan(ă)/afghan(ă)	afgan(ă)	înveșmânte <u>z</u> /înveșmânt (vb.)	înveșmântez
agrometeorologă, fem.	agrometeorologă(livr.)/(colocv.) agrometeorologă	legăturici/legătur <u>e</u> le	legătur <u>e</u> le
al Doilea Război Mondial	Al Doilea Război Mondial	ligheane/lighe <u>n</u> e	lighean <u>e</u>
analogă/ analoagă	analogă	luminiscență/luminescență	luminiscență
<u>a</u> nost/ anost	anost	maicii/ maici <u>i</u> /maichii	maici <u>i</u>
apocalips/apocalipsă (sfârșitul lumii)	apocalipsă	mămicăi/mămic <u>i</u> ii/mămicii	mămicii
așază	așază/asează	mănăstire/ mănăstire	mănăstire
bocănesc/bocăn	bocăn	mieloame/ mielomuri	mieloame
cărticea/cărtică	cărtică	mijloc/ mijloc	mijloc
chimonou/ chimono	chimonou	muschetar/muşchetar	muschetar
ciocănesc/ciocăn	ciocănesc	NATO/ N.A.T.O.	NATO
<u>c</u> olaps/ colaps	<u>c</u> olaps	nimica/ nimica	nimic
corvoadă/corvadă	corvoadă	omologă/ omoloagă	omoloagă
dermantouri	dermantoame	ORL/ O.R.L.	ORL
deșală	deșală/deșeală	penurie/ penur <u>i</u> e	penur <u>i</u> e
deșartă	deșartă/deșeartă	puma/pumă	pumă
difficultos	difficultuos	psihologă	psihologă/ psiholoagă
<u>d</u> ihor/ dihor(i)	dihor(i)	molibden/ molibde <u>n</u>	molibde <u>n</u>
ecleri	eclere	sarsana/saxsana	sarsana
filologă	filologă/filoloagă	tartufism/ tartuffism	tartuffism
floricea/florică	florică	tăiței/tăietei	tăiței
ghimber/ghimbir	ghimbir	toporâște/toporiște	toporiște
halou/halo	halou	toreni/torente	toreni
întim/ întim	întim	trafic/trafic	trafic
îmbrăcăminte/imbrăcămînții	îmbrăcămînții	turturea/turturică, turturele(i)	turturică, turturele(i)
		vector/ vector	vector

VA URMA!

Noiembrie

de Spătărelu Bianca-Gabriela ,
clasa a XI-a E

Vremea mohorâtă mă îndeamnă acum
Să scot o foaie și să-mi scriu
Gândurile amestecate cu parfum
De frunze și de cer fumuriu.

E anotimpul în care
Verdele și maroniul se întâlnesc
Precum ochii noștri
Când zilnic se reunesc.

Doar oprește-te. Inspiră. Expiră.
Crengile copacilor parcă ar dori
Să te îmbrățișeze, să te atingă,
Să te strângă ca niște sfori.

Lumea pare că s-a schimbat
Dar noi parcă am rămas la fel,
Ca și cum am tot repetat
Același act dintr-o piesă de teatru.

Te cercetez cu privirea astfel
Ca pe un atlas de anatomie,
Parcă ești precum un carusel
Ca o buclă în timp, fără ieșire.

Inspir. Expir.
Ce ciudat e totul –
Inevitabilul se întâmplă azi
Iar ieri s-a întâmplat trecutul.

CAMPIONI LA VOLEI!!

de Covaci Maria, clasa a XII-a C

Olimpiada Națională a Sportului Școlar la Volei pentru fete și băieți s-a desfășurat în data de 09.12.2022 .

Liceul nostru a fost gazda acestei competiții, organizate la nivelul sectorului 3.

Echipele noastre au obținut un rezultat deosebit: titlul de vicecampioane pe sectorul 3, în condițiile în care au concurat cu licee cu program sportiv având clase de volei.

Au participat licee din sectorul 3, printre care Liceul Teoretic *Benjamin Franklin*, Liceul Tehnic *Anghel Saligny*, Colegiul Național *Matei Basarab*, Liceul Teoretic *Decebal* și *Dante Alighieri*.

Componența echipei de volei-băieți a liceului nostru:

Căpitan: Popescu Theodor, clasa a XI-a B, Ciobanu Denis, clasa a XI-a A, Constantin Rareș, clasa a XI-a C, Matei Ștefan, clasa a XI-a E, Nicolescu Dan, clasa a XI-a F, Cealacu Teodor, clasa a X-a F, Silvestru Maximilian, clasa a X-a F, Petre Alin, clasa a X-a G, Dumitrescu Andrei, clasa a IX-a A și Ionaș Matei, clasa a IX-a B.

Componența echipei de fete:

Căpitan: Prioteasa Elena, clasa a XII-a H, Marin Ioana, clasa a XII-a B, Vasile Andreea, clasa a XI-a A, Mureșanu Alexandra, clasa a XI-a B, Stănescu Delia, clasa a XI-a E, Mazilu Ana, clasa a XI-a E, Petrov Denisa, clasa a XI-a G, Ionescu Mara, clasa a X-a G, Mutu Andreea, clasa a IX-a C și Brănișteanu Lavinia, clasa a IX-a G.

Echipele de volei fete și băieți au fost antrenate, susținute și pregătite de doamna prof Mitrache Iuliana.

Felicitări pentru rezultatele obținute!

Regnum puerile – chestionar pentru fapte copilărești

de Miruna Minea, clasa a XII-a E

Ultima întâlnire a cercului de lectură din liceul nostru, *Lego*, a avut ca punct de plecare pentru discuție romanul Simonei Popescu, „Exuvii”. Punctul de sosire însă a fost copilăria, cu toate culorile și amintirile ei. Vă propunem o activitate realizată în cadrul întâlnirii, de către cerchiști, pe baza romanului, pentru a reactualiza momente din trecut și a redescoperi ipostaze ale copilăriei.

Creează, împreună cu ceilalți colegi, un chestionar pe baza întâmplărilor ilustrate în roman; bifați emoțiile/faptele/imaginile pe care le regăsiți și în amintirile copilăriei voastre.

Din ce am găsit noi în romanul Simonei Popescu, poate aveți și voi experiențe comune, vă spunem: *ascunsul prin șifoniere*,

- ☐ cititul sub masă
- ☐ chinuitul fratelui mai mic
- ☐ cotrobăitul prin sertare când părinții sunt plecați
- ☐
- ☐

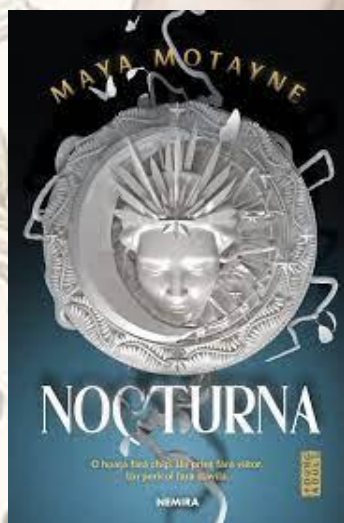

“O carte egal mai multe cărți”

În acest număr, câștigătorii concursului „O carte egal mai multe cărți” sunt:

I. Enache Luca, de la clasa a IX-a C, pentru recenzia romanului „Inocenții”, de Ioana Pârvulescu.

Luca va primi, ca premiu pentru analiza sa referitoare la roman, volumul „Orașul nouă în flăcări”, de J. Patrick Black, editura Nemira, București.

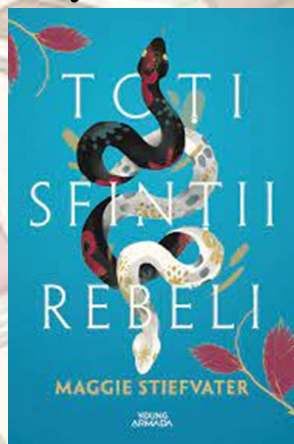

II. Cristina Riciu, clasa a IX-a E, pentru recenzia privind romanul „Fahrenheit 451”, scris de Ray Bradbury.

Cristina a câștigat, în urma impresiilor sale de lectură, romanul „Nocturna”, de Maya Motayne, Editura Nemira, București.

III. Luisa Serenyi, elevă în clasa a IX-a E, a câștigat, pentru recenzia sa privind romanul „Semne bune”, de Neil Gaiman, o apariție din 2022 a editurii Booklet,

colecția „ForTeen”, „Fata din fotografie”, de Jordyn Taylor.

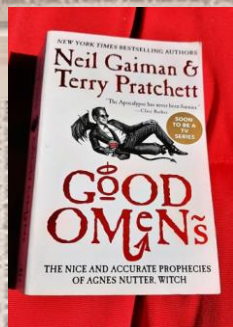
IV. Premiul special „Îndemnul la lectură” îi revine elevei Alexandra Matei, clasa a IX-a E, pentru prezentarea clasicului „De veghe-n lanul de secară”, scris de J. D. Salinger.

Alexandra a câștigat, pentru modul în care a prezentat zbuciumul lui Holden Caulfield, romanul „Toți sfinții rebeli”, de Maggie Stiefvater, Editura Young Armada, București.

Concursul „O carte egal mai multe cărți” continuă!

Trimite pe adresa revista.cuza@gmail.com recenzia cărții tale preferate și poți câștiga cărți memorabile... de recomandat!

Recenzii cărți

1. „Semne bune”

de Neil Gaiman și Terry Pratchett

de Sereny Luisa Ioana, clasa a IX-a E

„Majoritatea cărților despre vrăjitorie o să îți spună că vrăjitoarele lucrează dezbrăcate. Asta se întâmplă deoarece majoritatea cărților despre vrăjitorie sunt scrise de bărbați”.

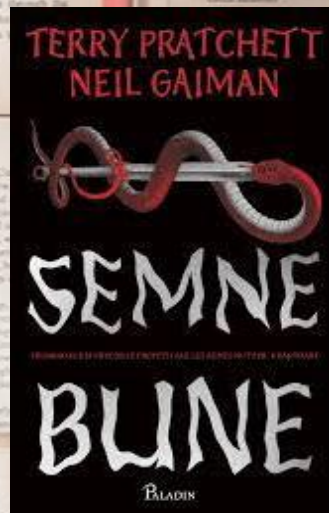
„S-a spus că civilizația este la 24 de ore și două mese distanță de barbarie”.

Rezumat

Este vremea Apocalipsei, iar temuta Judecată de Apoi se apropie cu viteză. Îngerul Aziraphale și demonul Crowley, doi buni prieteni, nu sunt prea entuziasmați de aceste vești, fiind obișnuiți și fericiți cu viețile lor pe Pământ. Aceștia chiar începuseră să aprecieze Umanitatea și tot ce o descrie.

„S-ar putea să ajute la înțelegerea relațiilor inter-umane clarificarea faptului că majoritatea marilor triumfuri și tragedii ale istoriei sunt cauzate, nu de oameni fiind fundamental buni sau fundamental răi, ci de oameni fiind fundamental oameni”.

Crowley însuși a fost însărcinat cu aducerea Antihristului la spitalul în care soția ambasadorului american urma să nască pentru a schimba copiii. Totuși, o mică încercătură a dus la plecarea Antihristului cu o familie britanică obișnuită și nu cu cea a politicianului. De-a lungul anilor, Aziraphale și Crowley încearcă să amâne venirea sfârșitului existenței umane prin a face băiatul incapabil de a alege cu ușurință între Bine și Rău. În acest timp, adevăratul prevestitor al Apocalipsei, Adam Young, crește fără cunoștința puterilor sale cu care manipulează lumea involuntar, aducând la realitate lucrurile despre care citea, precum Atlantisul și locuitorii săi sau pe călugării tibetani ce călătoresc pe sub pământ.

Concurs de recenzii

În aceeași perioadă, Anathema Device, descendenta lui Agnes Nutter, vrăjitoarea ce a scris o carte cu profeții ce prezic viitorul până la sfârșitul lumii și Newton Pulsifer, urmașul celui care a ars-o pe Agnes pe rug, își unesc forțele și încep căutarea Antihristului. Totodată, Cei Patru Călăreți ai Apocalipsei pornesc și ei în căutarea copilului pentru a-și primi ordinele.

Personaje importante:

- Crowley:- un demon ce apreciază umanitatea și dorește să o salveze, îi place să aibă grijă de plante, dar într-un mod deosebit; el este șarpele ce a ispitit-o pe Eva să mănânce mărul
- Aziraphale: -un înger cu o pasiune pentru colectarea cărților; în trecut era protectorul Grădinii Edenului
- Adam Young: -un băiat carismatic de 11 ani, liderul grupului său de prieteni, numit Ei, fiul lui Satana, Adversarul, Tatăl minciunilor, Prințul acestei Lumi, Distrugătorul regilor
- Anathema Device: -vrăjitoare și descendenta lui Agnes Nutter, scriitoarea cărții “Drăguțele și precisele profeții ale lui Agnes Nutter, vrăjitoare”

Opinia mea

După părerea mea, „Semne bune” este o carte bine scrisă și interesantă. Aceasta are personaje neobișnuite care nu are cum să nu îți placă. Fiecare este unic, cu trăsături de caracter diferite, uneori amuzante, și este scris cu multă atenție și grijă.

Importanța dată detaliilor din această carte o face mult mai nostimă și plăcută la citit. Multele glume, referințe și jocuri de cuvinte dau romanului un farmec aparte și subliniază inteligența autorilor. Uneori, simplul mod în care este formulată o frază o face haioasă.

Mesajul cărții este, din punctul meu de vedere, unul pe care toți ar trebui să îl auzim măcar o dată în viață. Toți suntem cine alegem să fim, iar rolurile și destinele noastre depind doar de noi înșine.

Concurs de recenzii

În acest punct, probabil vă întrebați: oare această carte este fără cusur? Din păcate, niciuna nu este. Prin traducerea în română a textului, opera își pierde din amuzament, multe jocuri de cuvinte fiind imposibil de redat în altă limbă decât engleza.

Recomand „Semne bune” tuturor oamenilor ce vor să citească o carte comică, cu acțiune aparte. Totuși, dacă ești în căutarea unei opere palpitate ce te va ține în suspans, nu cred ca aceasta este cartea pentru tine.

Receptări critice

Cartea a primit următoarele premii:

- Nominalizat la *Premiul World Fantasy pentru Cel mai bun roman*, 1991
- premiul *Locus pentru Cel mai bun roman fantasy*, 1991

De asemenea, Neil Gaiman a menționat faptul că nimeni nu a apărut la un eveniment de semnare a cărții în Manhattan la scurt timp după ieșirea acesteia. Cred că toți cititorii romanului se întreabă:

Cum este posibil așa ceva?

După carte a fost făcut un serial cu același nume ,ce a primit recenzii bune, fiind apreciat de multă lume.

Data primei apariții
Locul apariției
Editura

Mai 1990
Marea Britanie
Tritonic

Genul
Titlu original
Nr. De pagini

Fantasy, comedie
Good Omens
298

2. „Fahrenheit 451”

de Ray Bradbury

de Cristina Riciu, clasa a IX-a E

Fahrenheit 451 – temperatura la care hârtia din care sunt făcute cărțile ia foc și se mistuie

INTRODUCERE

De la înscenări frapante, la morți suspecte. De la amenințarea războiului iminent, la minciuni transmise prin intermediul tehnologiei. De la prietenii neașteptate, la schimbarea propriului destin. „Fahrenheit 451” este o carte dramatică, având o acțiune intensă care reflectă realitatea în care trăim.

Cartea pune în lumină povestea unui pompier care se împotrivesc sistemului, riscându-și viața pentru a putea trăi așa cum își dorește și pentru a restabili dreptatea și valorile importante în dezvoltarea umanității, care a început să involueze.

VATRA ȘI SALAMANDRA – O LUME CENUȘIE!

„Era o plăcere să dai foc. Era o încântare să vezi cum se mistuie, cum se înnegresc și cum se transformă lucrurile.”

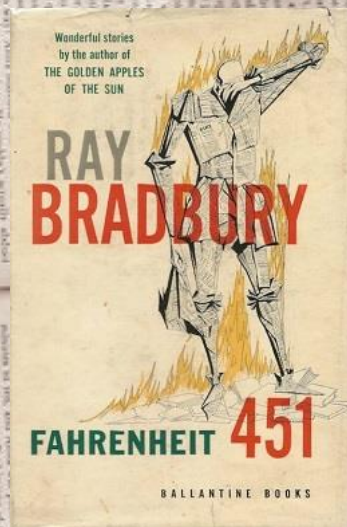
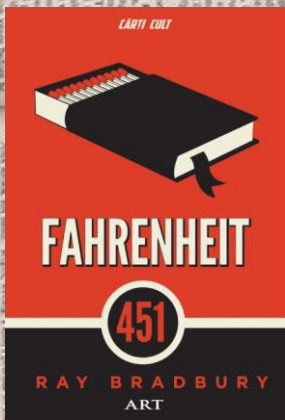
Începutul cărții este marcat de citatul de mai sus, care prezintă perspectiva lui Guy Montag, un pompier care își îndeplinește cu cea mai mare strictețe misiunea: arde cărțile oamenilor care se opun sistemului față de care el este loial.

În primul capitol, „Vatra și salamandra”, Montag o întâlnește pe Clarisse McClellan, o fată de șaptesprezece ani cu o filosofie neașteptat de matură.

Aceasta îl îndeamnă pe pompier să reflecteze asupra vieții sale lipsite de sens, oferindu-i ocazia să se exprime liber și să dezbată diverse aspecte ale vieții.

Fata își prezintă părerea cu privire la ritmul accelerat al vieții oamenilor, cufundați într-o transă indusă de tehnologia supraestimată, astfel că nu se regăsește în societatea din jurul ei, drept care afirmă: „N-am niciun prieten, ceea ce dovedește, presupun ei, că sunt anormală.”

Liceenii, numărul 1/ 2022-2023

Concurs de recenzii

De asemenea, m-au impresionat observațiile lui Clarisse cu privire la lumea din jurul ei, cum crede că „șoferii nu știu ce e iarba” sau chiar că Guy Montag, adâncit într-o rutină interminabilă și, totodată, în sistemul defect al societății în care trăiește, nu știe că „dimineața, iarba e plină de rouă”, aspecte des întâlnite în jurul nostru, conturând, astfel, o lume în care oamenii au uitat, parcă, să trăiască...

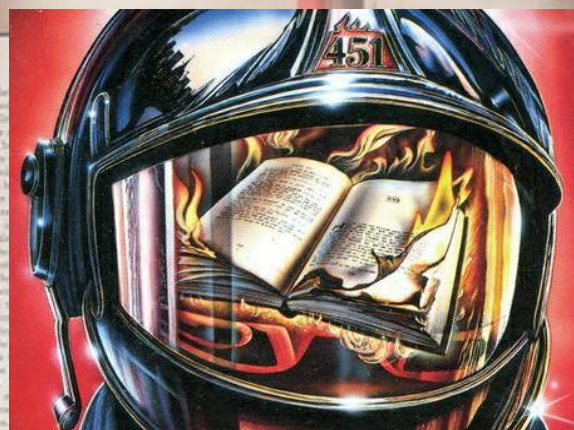
„Lumea se topise în acest răstimp și răsărise din nou, într-o formă nouă, lipsită de culoare”-

LA CE NE TREBUIE CĂRȚILE?

Totodată, capitolul întâi introduce și conversații pline de însemnătate între Guy Montag și căpitanul Beaty, comandantul pompierilor, care observă schimbarea de perspectivă a subordonatului său și care încearcă să-l convingă să fie în continuare loial sistemului. Într-un discurs destinat convingerii lui Montag să-și recapete încrederea în sistem, căpitanul Beaty îi prezintă acestuia istoria omenerii, atunci când „Odinioară, cărțile interesau câțiva oameni...Le dădeau mână liberă să fie altfel”, aspect care pune în pericol ideologia.

Pe tot parcursul cărții, m-a uimit lejeritatea cu care căpitanul îi explica lui Montag „nevoia” societății de a avea pompieri, aceștia având, de fapt, misiunea de a se asigura că oamenii nu se desprind de tehnologia care-i subjugă într-o transă și care-i împiedică să-și pună întrebări sau să gândească, fără a ține cont de logica argumentului.

Un alt aspect care conturează regimul pe care îl susține Beaty este faptul că dorința puținilor oameni de a trăi în prezent, în comuniune cu natura și departe de minciunile transmise prin intermediul tehnologiei, este „o crimă împotriva societății”, așa cum o prezintă știrile orașului.

„CINE ȘTIE CE POATE SĂ PUNĂ LA CALE UN OM CULT ?!”

Beaty promovează ideea necesității de a scăpa de intelectualitate pentru ca oamenii dezinteresați și incapabili de a înțelege valorile umanității și cunoștințele acumulate până în prezent să nu fie deranjați de „sentimentul propriei micimi”.

Totodată, Beaty afirmă că pompierii sunt „niște cenzori oficiali, niște judecători și executori”, mențiți să protejeze valorile insuflate de regimul lor și să asigure persistența ideologiei acestuia prin arderea cărților și prin înlăturarea oamenilor culți din societate, deoarece „cine știe ce poate să pună la cale un om cult ?!”.

Altă declarație frapantă a căpitanului, care m-a surprins, a fost: „cel mai mare prost e omul care încearcă să agonisească un pic de înțelepciune”, idee prin care își contrazice îngrijorarea cu privire la oamenii culți și la opoziția lor față de regimul care le arde cărțile și care le interzice să gândească.

O secvență reprezentativă pentru mentalitatea pompierilor și, totodată, regimului defect promovat în lumea oamenilor afundați în tehnologie, este discuția dintre Montag, tot mai oripilat de lumea în care trăiește și de oamenii pentru care lucrează, și colegii săi:

„Mă gândeam la [...] omul căruia i-am lichidat biblioteca. Ce s-a întâmplat cu el?

-L-au dus cu de-a sila la balamuc, fiindcă zbiera ca un apucat.

-Dar nu era nebun...”

Pompierii văd o altă versiune a colegului lor, care acum pune întrebări cu privire la felul discutabil în care lucrează, și îi prezintă o broșură cu regulile muncii lor, pe care scrie:

„Compania a fost înființată în 1790 cu scopul de a arde cărțile. Primul pompier: Benjamin Franklin.”

Istoria prezentată de afiș, o denaturare a adevărului, prezintă pompierii ca fiind întemeietorii sistemului de ardere a caselor și a cărților adăpostite de acestea, ceea ce denotă încercarea constantă a sistemului de a introduce oamenii într-o poveste menită să ascundă adevărul și să promoveze ideologia regimului.

Astfel, căpitanul Beaty intervine, afirmând: „e nebun oricine-și închipuie c-ar putea duce de nas guvernul și pe noi.” și că „toți suntem niște oi care s-au rătăcit uneori.”, ceea ce sugerează cât de departe ar merge acesta, alături de acoliții săi, pentru a proteja sistemul și pentru a îndepărta intelectualitatea, așa cum escaladează povestea în următoarele două capitole.

Oare ce planuri ajung să pună în aplicare Beaty și pompierii?

CE NU MI-A PLĂCUT

Limbajul folosit a fost destul de simplu, însă, probabil, acesta a fost alegerea autorului pentru a putea transmite mesajul într-un mod eficient, care să nu contrasteze cu povestea cărții.

De asemenea, în partea a doua a cărții, „Ciurul și nisipul”, există o secvență care pune la încercare răbdarea cititorului.

Aceasta descrie călătoria lui Montag într-un metrou, cu o carte pe care vrea să o citească, însă gândurile sale sunt perturbate de niște reclame

Mesajul pe care vrea să-l transmită autorul este acela că promovarea excesivă a produselor adâncește ascultătorii într-o stare de inconștiență și nu le oferă un răgaz de a gândi, însă acele reclame se pronunță neîncetat, răpindu-i cititorului dorința de a continua acea secvență :

„Pasta de dinți Denham [...] Denham Pasta Pasta Pasta, unu doi, unu doi trei”, care ține mai bine de o pagină.

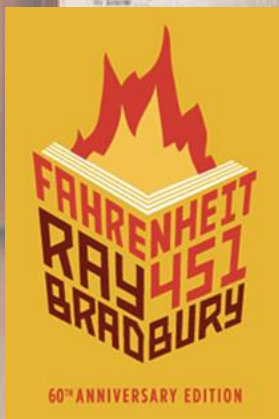
RECOMANDARE

„Fahrenheit 451” este o carte impresionantă, care merită citită. O recomand tuturor celor care vor să se delecteze cu o poveste despre curajul de a lupta împotriva sistemului defect care adâncește omenirea în pierzanie.

Așa cum spune și textul de pe spatele cărții, „la fel de proaspăt și parcă mai relevant acum, la peste o jumătate de secol de la apariție”, opera lui Ray Bradbury este un roman-cult clasic și un bestseller.

Ray Bradbury

3. „De veghe în lanul de secară”

de J.D. Salinger

Recenzie de Matei Alexandra, clasa a IX-a E

REZUMAT:

Povestea este relatată la persoana întâi de către personajul principal Holden Caulfield, un adolescent de 16 ani. Acțiunea începe în ultimele zile ale șederii sale la școala prestigioasă Pencey.

Din cauza interesului său redus pentru cursuri, Caulfield este exmatriculat înainte de vacanța de iarnă. Aceasta nu este o întâmplare neobișnuită, băiatul fiind familiarizat deja cu exmatriculările sale de la multiple școli. Înainte să plece spre casă, Holden îl vizitează pe vechiul său profesor de istorie, care încearcă să îi țină o predică fără prea mult succes. După ce se întoarce în camera sa de la Pencey și intră în mai multe conflicte cu colegii săi, Holden decide să plece la New York, singur, cu 4 zile mai devreme pentru a apuca să se distreze înainte de întoarcerea lui acasă. De aici, protagonistul își continuă aventura, întâlnindu-se cu multe personaje noi sau necunoscute.

PRIMELE OPINII

Am amânat să citesc această carte foarte mult timp pentru că este venerată ca fiind un clasic american, un tip de romane care, de regulă, nu mă atrag prea tare. Dar după ce mai mulți prieteni din jurul meu au citit-o și au părut foarte entuziasmați de ea, m-am gândit să o încerc și eu. Pot spune că nu mă așteptam la modul în care cartea este structurată și povestită, viteza și complexitatea gândurilor lui Holden depășindu-mi așteptările. De regulă, când te gândești la o

carte mai veche, îți vin în minte pasaje lungi și plicticoase, cu prea multe descrieri pline de figuri de stil. Și nu pot spune că „De veghe în lanul de secară” nu are descrieri... dar nu le-aș considera deloc plicticoase, în mare parte.

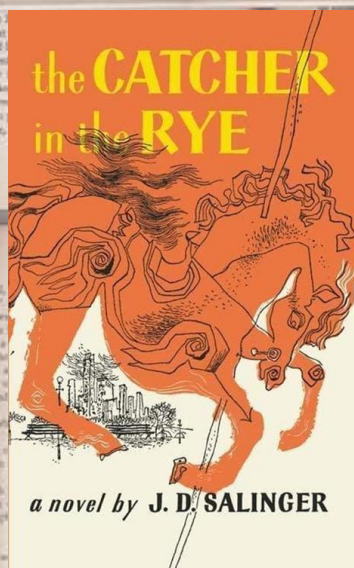
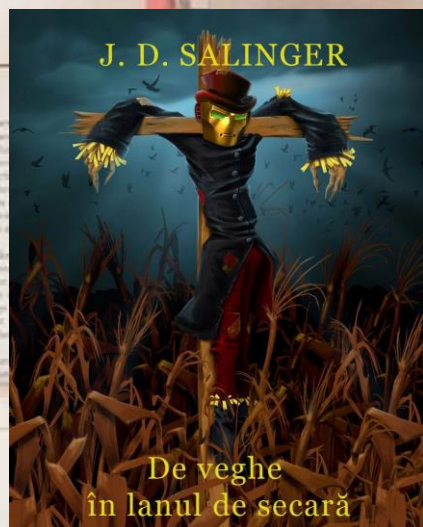

Concurs de recenzii

The Catcher in the Rye

Cred că e o carte interesantă, mai ales dacă ești pasionat de psihologie sau dacă ești adolescent. Peripețiile lui Holden, modul lui de a-și evita problemele și dorința lui de a evada dintr-o lume lipsită de empatie, mai ales pentru situația lui, pot să-ți pară cunoscute, mai ales dacă ai o fire rebelă sau te confrunți cu incertitudinea viitorului tău. O analiză interesantă ar putea fi făcută și pe sănătatea lui mentală, Holden arătându-se drept o persoană extrem de falsă și, uneori, chiar violentă, cu probleme de adaptare socială.

Cred că fix aceste trăsături ale protagonistului

sunt cea mai mare surpriză, mai ales într-o carte din anii '60. Faptul că personajul principal al operei este un puști vulgar, lipsit de principii, constituie cu siguranță un aspect interesant. Aventurile în sine sunt destul de plicticoase, fiind majoritar întâlniri cu diferite personaje sau repovestirea amintirilor protagonistului. Chiar și așa, există câteva interacțiuni mai neobișnuite (ex. discuția sa cu o prostituată). Nu poți povesti această carte pentru că tot farmecul ei vine din citirea gândurilor lui Holden, chiar dacă, majoritar, sunt extrem de pesimiste și, uneori, enervante.

Nu m-am atașat prea mult de personajele secundare, în mare parte pentru că Holden este antipatic față de toți oamenii din jurul lui iar volumul nu le alocă destul timp pentru a evolua. Acest lucru este însă voluntar, cartea fiind prezentată ca un fel de jurnal în care Holden controlează tot ce ne este transmis.

Pheobe mi s-a părut simpatică, oferind un contrast binevenit față de atitudinea lui Holden. De asemenea, relația lor este drăguță și, cu siguranță, unul dintre cele mai importante aspecte ale operei..

Cartea se află într-o zonă ciudată pentru mine. *Per* total mi-a plăcut, iar structura ei a fost unică, mai ales când o compar cu majoritatea cărților pe care le-am mai citit, dar nu pot spune că m-a prins foarte tare. Uneori, gândirea pesimistă a lui Holden devine enervantă, și, deși este interesant să-i observi declinul treptat, tot sunt multe momente în care văicărelile lui devin obositoare. Din fericire, cartea în sine se citește destul de repede, repede, așa că nu pot spune că a fost o mare problemă.

RECEPTARE

Consider că receptarea publică este aproape la fel de interesantă precum cartea. Majoritatea criticilor par să o îndrăgească, aclamând simbolismul pe care Sallinger îl folosește pentru a descrie maturizarea lui Holden. Însă, pentru a ajunge la metafore, trebuie să treci prin multă văicăreală, și cred că asta face cartea atât de polarizantă. Pe orice site de review-uri vezi foarte multe opinii, fie pozitive, fie negative. Sunt oameni care adoră această carte și temele ei, considerându-l pe Holden un personaj extrem de interesant de urmărit. Însă foarte mulți susțin că este o carte plictisitoare sau chiar enervantă, personajul principal fiind foarte... necopt la minte, un aspect care pare să enerveze pe mulți cititori în vârstă.

Există, însă, și un grup de persoane care consideră cartea periculoasă și prea vulgară. „De veghe în lanul de secară” este faimoasă în State pentru districtele care interzic adăugarea ei în lista de lecturi obligatorii, deși ea este încă disponibilă în biblioteci.

Evident, nu cred că ar trebui să se ajungă la măsuri extreme. Cartea conține și aspecte mai puțin discutate în mod comun, cu siguranță, iar personajul principal nu se obosește în a face remarci sexuale sau deplasate, dar nu văd cum ele ar putea influența comportamentul unui copil mai mare de 12 ani. Holden și acțiunile sale nu sunt puse într-o lumină bună și este foarte clar pentru cititor că acesta nu este prezentat drept un model de urmat.

CONCLUZIE

Nu îți va plăcea această carte dacă ai o toleranță mică pentru personaje cu probleme de caracter sau care de multe ori își sapă singure propria groapă. Sunt mulți cititori care, de asemenea, nu agreează narațiunea exclusiv la persoana I, deși cred că aici își are mai mult locul decât în alte volume. Cartea are pasaje de vulgaritate (de regulă verbală) și văd cum asta ar putea enerva sau plictisi pe unii.

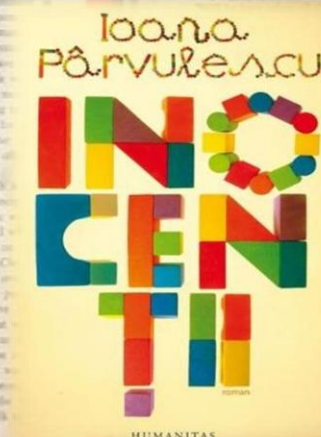
Însă, tot cred că fiecare dintre noi ar trebui măcar să încerce să o citească, deoarece, dacă ajungi să îndrăgești una dintre temele ei (maturizarea, pierderea inocenței etc.), modul în care este scrisă sau pe Holden, cu siguranță va deveni una dintre cărțile tale favorite. Și chiar dacă nu reușești să găsești prea multe aspecte pozitive ale poveștii, cu siguranță nu te va lăsa fără reacție.

4. „Inocenții”

de Ioana Pârvulescu

Marin Enache Luca, 9C

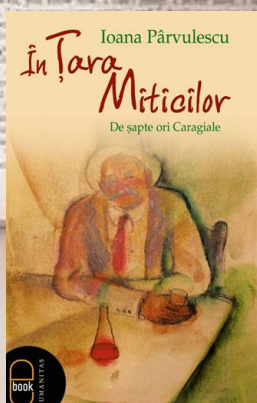
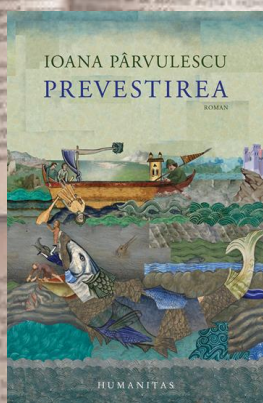
Născută în data de 10 ianuarie 1960, Ioana Pârvulescu și-a petrecut copilăria în Brașov, oraș viu în amintirea autoarei, care evocă atmosfera melegurilor natale în romanul „Inocenții”.

Scriitoarea a absolvit Facultatea de Litere din București. În urma studiilor, a devenit profesoară de limba română și franceză, după care a început să se concentreze asupra publicisticii și a criticii literare. A activat mai întâi ca redactor la Editura Litera din București, după care a ocupat aceeași funcție, timp de 18 ani, în cadrul publicației săptămânale „România literară”. La Editura Humanitas a inițiat și coordonat colecția „Cartea de pe noptieră”.

Primul roman al Ioanei Pârvulescu a fost publicat în anul 2009 și se intitulează „Viața începe vineri”. Alte opere mai cunoscute sunt: „Lenevind într-un ochi” (poezie - 1990), „Alfabetul doamnelor” (critică literară - 1999), „Întoarcere în Bucureștiul interbelic” (eseu - 2003), „În intimitatea secolului 19” (2005), „În țara Miticilor. De șapte ori Caragiale” (2007), „Întoarcere în secolul 21” (2009), „Viața începe vineri” (roman, 2009), „Cartea întrebărilor” (2010), „Lumea ca ziar. A patra putere: Caragiale” (2011), „Viitorul începe luni” (roman, 2012), „Cum continuă povestea” (poezie - 2014), „Dialoguri secrete” (2018), „Prietenul meu” (proză, 2017) „Prevestirea” (roman, 2020).

Activitatea sa include și traduceri, printre care: Angelus Silesius, „Călătorul heruvimic” (1999, ediția a II-a bilingvă, 2007), Maurice Nadeau, „Să fie binecuvântați”, Laurent Seksik, „Consultația”, Rainer Maria Rilke, „Îngerul păzitor” (2007), Milan Kundera, „Sărbătoarea neînsemnătății” (2014). Valoarea scriitoarei a fost recunoscută prin premii în țară și în străinătate.

Tipărit pentru prima dată la editura Humanitas, în 2016, „INOCENȚII” este un roman despre copilărie. Inspirată din viața autoarei, opera începe cu un citat din „Frații Karamazov”, de F.M. Dostoievski: „Acela care adună cât mai multe amintiri de felul acesta pentru toată viața

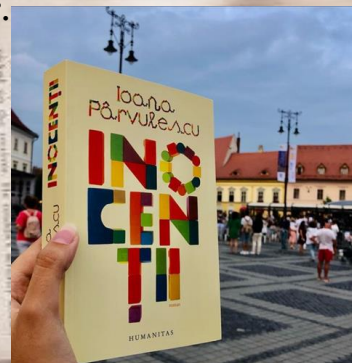
poate fi sigur că, la un moment dat, își va găsi scăparea în ele”.

Acțiunea romanului este plasată în Brașov, în anii '60, evenimentele fiind narate din perspectiva meziniei, Ana, personaj menit să-o reprezinte chiar pe Ioana Pârvulescu, la vârsta fragedă a copilăriei. Ana este fiica unei familii de intelectuali, care au o casă pe strada Maiakovski. Cu ajutorul imaginației copiilor, casa dobândește propria „personalitate” și chiar o față umană - „Casa știa tot felul de secrete și, pe măsură ce creșteam, după multă strădanie mai reușeam să-i smulgem câte unul. Probabil că știa și de ce nu cântă niciodată Nenea Ionel, deși Tanti spunea cu regret că are o voce splendidă de bariton”. Acolo locuiesc: Ana și familia ei, verișorii lor (Dina și Doru) alături de părinți, Tanti și Nenea Ionel (stră-mătușa Anei și a lui Matei, fostă profesoară de geografie și stră-unchiul, care fusese chiar învățătorul copiilor) și bunicii Anei (părinții mamei fetei: „mama-mare” și „tata-mare”).

Romanul, structurat în optsprezece capitole, se constituie dintr-o serie de întâmplări din copilăria Anei, îmbinate cu amintiri ale altor personaje. Aceste amintiri sunt relatate din perspectiva inocentă a unui copil care ajunge să cunoască anumite aspecte din experiența de viață a adulților auzind poveștile lor.

Un rezumat al textului este dificil de conceput din cauza structurii acestuia. Astfel, aproape fiecare pagină a cărții cuprinde o altă întâmplare, o altă experiență din anii copilăriei, acțiunea fiind deosebit de variată. Romanul a fost astfel gândit pentru a se accentua importanța acestor fapte, luate împreună, și nu separat, în maturizarea adulților de mai târziu. Cartea cuprinde întâmplări, precum: drumeții ale copiilor, vizitele acestora la anticariat unde bătrânul anticar îi încânta cu fel de fel de jocuri, lecția lui nenea Gheorghe despre plantele medicinale, aventurile copiilor la ski sau numeroasele amintiri din perioada tinereții adulților.

Se menționează căutări intense ale presupuselor secrete ale casei, încercări de însușire a limbii *esperanto* (o limbă inventată în scopul utilizării ei la scară largă, pentru a înlocui limbile de circulație internațională), precum și aventuri amoroase ale Dinei și înființarea „Societății de Îndreptat Lumea”. Chiar dacă cei patru copii sunt oarecum separați printr-o diferență de vârstă, prietenia lor rămâne intactă pe tot parcursul romanului. Aventurile și întâmplările prin care trec vor contribui la formarea lor ulterioară, urmele lor regăsindu-se în adulții de mai târziu.

Ce mi-a plăcut în text ? Ce aş schimba? De ce recomand?

Ce mi-a plăcut foarte mult la „Inocenții”, pe lângă întâmplările pline de farmec și informațiile interesante despre istoria și locurile Brașovului, a fost felul în care povestește Ioana Pârvulescu, cu umor și nostalgie, cu un limbaj simplu, nepretențios, într-un ton optimist, dar și echilibrat, fără ca evenimentele triste să devină apăsătoare și fără a ridica în slăvi virtuțile familiei, ai cărei membri sunt niște oameni deosebiți.

De asemenea, am descoperit inventivitatea copiilor, prietenia puternică ce îi leagă în ciuda diferențelor de vârstă, într-o perioadă când nu existau telefoane mobile, internet, laptop și e-mail, iar copiii născociau jocuri și povești.

Mi-ar fi plăcut să regăsesc în text mai multe dialoguri, care să facă mai atractivă povestea.

Recomand cartea din mai multe motive.

Primul ar fi acela că, având în vedere acțiunea romanului, care nu este lineară, cititorul se poate opri asupra oricărui capitol dorește, fără a pierde șirul povestirii.

Al doilea motiv ar fi acela că, deși cartea Ioanei Pârvulescu nu se numește „memorii” sau „autobiografie”, totul pare atât de autentic, încât tind să cred că poveștile relatate aici chiar s-au petrecut în realitate sau, cel puțin, au pornit de la un fapt real.

Un alt motiv ar fi acela că, adunate, aceste amintiri conturează de fapt o parte din istoria României, întrucât cititorul află, prin intermediul experienței personajelor, despre deportări, exproprieri, demolări și despre realitățile regimului comunist.

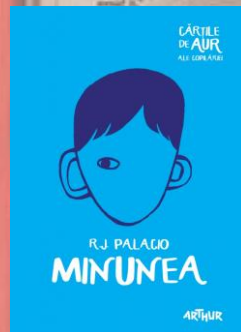

INOCENȚII

5. „Minunea”

de R.J. Palacio

Ciungu Rebeca, clasa a IX-a E

Cartea „Minunea”, de R.J. Palacio este povestea care îți va schimba percepția despre oamenii care te înconjoară. Odată citită, vei putea privi diferit aspectul neobișnuit al celorlalți.

În această carte este vorba despre un băiețel de 10 ani, pe nume August Pullman, care se confruntă cu malformații de la o vârstă fragedă. Acesta a trecut prin multe operații, ajungând la un aspect fizic mai diferit, „ciudat”, așa cum spun alții. Pentru a îl proteja de vorbele răutăcioase ale celorlalți, părinții săi l-au educat acasă până într-o zi când Auggi a început clasa a-V-a la o școală obișnuită.

Sinceră să fiu, mi-a plăcut această carte deoarece a avut intrigă și mi-a stârnit curiozitatea, însă m-a întristat povestea lui August, felul în care acesta era marginalizat de adulți și copii, fiind înconjurat doar de oameni care se holbau la el ca la o ciudățenie.

**„Nu vă voi descrie cum arăt.
Indiferent ce grozăvie v-ați imagina,
probabil că este mai rău.”**

Felul în care acesta se considera un monstru m-a făcut să urăsc felul în care noi, oamenii, știm să ne definim doar prin aspectul fizic, nu prin suflet.

**Fiecare suflet are o
taină, o durere și o
neputință**

Olivia Pullman este sora mai mare a lui August. Cu toate că ea nu are nici măcar o urmă de defect fizic, asta nu înseamnă că nu are parte de dezamăgiri. Un

trup perfect nu te scutește niciodată de dureri interioare, nici de lacrimi sau de singurătate. Miranda este cea mai bună prietenă a ei, dar aceasta se îndepărtează de Via, iar prietenia lor intră într-un con de umbră. Depărtarea provoacă răni, lacrimi, iar momentele de singurătate sunt tot mai dese.

Deși își iubește fratele, Via suferă foarte tare pentru ea, dar și pentru el. Având acest defect facial, frățiorul ei mai mic are mai multă nevoie de atenția mamei, de ajutorul ei.

Nu ești defect, nici diferit, ci doar special

În ciuda piedicilor pe care le-a întâmpinat August la școală, în ciuda colegilor care nu au înțeles durerea lui pentru că nu au fost în situația lui nici măcar o clipă, August reușește să se facă remarcat. Prin ceea ce este, prin ceea ce știe, nu doar prin cum arată. Da, el are un defect facial, dar nu e defect, nu e diferit, ci e doar un copil special care a reușit să cucerească tot mai multe inimi. Tot mai mulți colegi i s-au alăturat pentru că August Pullman

este o minune. Nu un corp defect reflectă sufletul și nu în el se pot oglindi bunătatea și iubirea pentru cei din jur.

Citate care pot să atragă

- „E nostim câte griji îți poți face în legătură cu un lucru, pentru ca pe urmă să-ți dai seama că nu contează deloc.”
- „Unele lucruri nu le poți explica. Nici măcar nu încerci. Nu știi de unde să începi. Când deschizi gura, toate propozițiile se încălesc într-un nod uriaș. Toate cuvintele ies greșit.”
- „Ce-a făcut copilul ăsta ca să merite o asemenea pedeapsă? Ce au făcut părinții lui? Sau Olivia? Ea mi-a spus odată că părinții lui au aflat de la doctori că probabilitatea unui astfel de amestec de sindroame care să conducă la o față ca a lui Auggie este de unu la patru milioane. Înseamnă că universul e o loterie gigantică, nu? Când te naști, cumperi bilet. Nu se știe dacă tragi un bilet norocos sau unul ghinionist. Este vorba doar de noroc.”

- **Editura:** Arthur
- **Număr de pagini:** 336
- **Autoare:** R.J Palacio
- **Cuvinte cheie:** adolescenți, bunătate
- **Data apariției:** 2013

6. „Dintotdeauna Tu”

de Colleen Hoover

Buzatu Cristiana Maria, clasa a IX-a E

„Dintotdeauna tu” este unul dintre romanele reprezentative ale autoarei Colleen Hoover.

Când am descoperit creațiile acestei autoare, știam că urma să citesc și această carte. Să fiu sinceră, am ezitat să achiziționez acest roman, deoarece nu am găsit recenzii care să mă îndemne la lecturarea cărții.

Merită să citești cartea???

A citi o carte înseamnă a înțelege adevărata semnificație a conținutului.

„Dintotdeauna tu” este o carte care, după părerea mea, își îndreaptă atenția asupra adolescenților care experimentează prima iubire și suferă în urma pierderii unuia dintre părinți. Romanul este scris în așa fel încât cititorul reușește să își imagineze evenimentele, emoționându-l.

Rezumat

„Suferința îți clădește caracterul”

Morgan este o adolescentă care, la vârsta de 17 ani, a rămas însărcinată. Din fericire, iubitul ei, de atunci, pe nume Chris, a fost foarte bucuros când a aflat că va deveni tată, el având în minte numele potrivit pentru copil. Din ziua în care s-a născut Clara, fiica celor doi îndrăgostiți, Morgan „nu a trăit doar pentru sine”.

Morgan și-a propus să o împiedice pe Clara să facă aceeași greșală, devenind o mamă strictă. Peste șaisprezece ani, Clara Grant este o adolescentă tipică care tânjește după atenția și sfaturile pe care le primește de la sora mamei sale, Jenny. Clara nu se simte pregătită să discute despre anumite subiecte cu mama sa, așa că își găsește consolarea în mătușa sa.

Concurs de recenzii

În urma unui eveniment tragic, Clara își pierde atât tatăl, cât și mătușa, mama ei fiind singurul membru al familiei rămas în viață. Timp de câteva luni, atât Clara, cât și Morgan au fost devastate de cele întâmplate, evitând să poarte discuții cu persoanele din jur și chiar între ele.

Singurele persoane care reușeau să o scoată din starea de tristețe adusă de evenimentul nefericit petrecut erau prietena și iubitul ei.

”Imediat după o tragedie, simți de parcă te-ai prăbușit de pe o stâncă. Dar apoi, după ce meditezi mai mult la ce s-a întâmplat,

îți dai seama că, de fapt, nu ai căzut de pe o stâncă. Adevărul e că te afli într-un *montagne russe* veșnic, care tocmai a ajuns în cel mai jos punct al unei bucle. O să urci și o să cobori. La un moment dat, o să ajungi și cu capul în jos. Iar asta o să se repete pentru mult, mult timp. Poate pentru totdeauna.”

Clara era foarte supărată pe mama ei deoarece aceasta, din perspectiva adolescenței, a „uitat mult prea repede” cele petrecute. Încetul cu încetul, relația mamă-fică se răcea. Clara, din dorința de eliberare încetează să se răzvrătească. **De ce a trecut prea ușor Morgan peste pierderea celor doi?**

Morgan nu a mai suportat relația dintre ea și Clara, așa că i-a povestit fetei că Chris și Jenny aveau o relație pe care o ascundeau. Din acel moment, Clara a înțeles comportamentul mamei sale și relația dintre cele două a devenit din ce în ce mai strânsă. **A procedat bine Morgan? Trebuia să îi mărturisească fiicei sale de la început ce se întâmplă în realitate???**

Informații despre roman

✓ An apariție: 2020

✓ Autor: Colleen Hoover

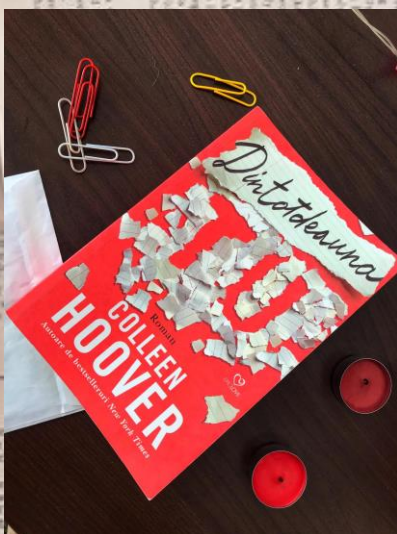
✓ Editura: Epica

✓ Colecția: Epic Love

✓ Titlul original: „Regretting You”

✓ Traducere: Ioana Socolescu

Liceenii, numărul 1/ 2022-2023

7. „Fata din fotografie”

de Jordyn Taylor

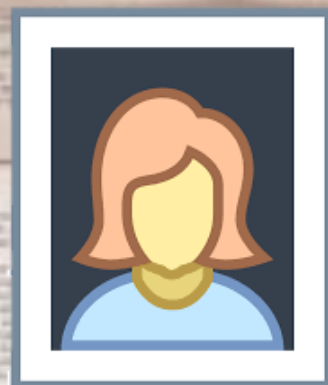
Ștefan Gabriela, clasa a-X-a C

„Fata din fotografie” reprezintă o adevărată colecție de evenimente istorice prezentate prin două perspective: una din prezent, în care Alice, protagonista cărții, primește drept moștenire de la bunica sa un apartament la Paris încărcat de istorie, păstrând elemente de mobilier care au avut menirea de a ține timpul captiv. A doua perspectivă îi aparține lui Adalyn, sora bunicii lui Alice- aceasta redă evenimentele de pe timpul Celui De-Al Doilea Război Mondial, atunci când Franța era sub stăpânire germană.

Furia lui Adalyn a condus-o pe aceasta să se alăture Rezistenței, un grup de francezi care se împotriveau și voiau să scape de germani de pe teritoriul francez. Această furie a făcut-o să devină o spioană deoarece participa mereu la petreceri și lumea nu o suspecta. Cu acest talent, ea a reușit să afle informații prețioase de la germani fără să fie suspectată. Toate au mers bine până când, pe data de 31 martie 1944, un nazist a aflat ce face și, din furie, a împușcat-o în piept, provocându-i răni incompatibile cu viața. Alice reușește să afle întreaga poveste de la Luc, aliatul și persoana iubită de Adalyn.

Finalul este unul valoros deoarece ne învață o lecție importantă, că trecutul ne definește și, fără acesta, nu am putea fi noi cei care ne clădim viitorul.

Reducerea biodiversității (I)

Articol de: Amurăriții Maria Bianca și Ciofîca Laurențiu, clasa a XI-a G

I. BIODIVERSITATEA

1. Definiție

- ❖ Biodiversitatea înseamnă viață!
- ❖ Biodiversitatea reprezintă varietatea vieții pe Pământ, cu totalitatea ecosistemelor, speciilor și genelor tuturor viețuitoarelor.

-> Se referă la existență, la nivelul întregului glob terestru.

- ❖ Biodiversitatea este rezultatul a miliarde de ani de evoluție continuă, modelată în principal de procesele naturale, dar, mai nou, și de influența oamenilor.

- ❖ Biodiversitatea se împarte în:

a. biodiversitate vegetală - plante și vegetație, organisme vii care se bazează în principal pe procesul de fotosinteză a luminii solare pentru a prolifera.

b. biodiversitate animală - cuprinde speciile de viețuitoare de pe uscat, din apă și cele zburătoare.

2. Importanță

- ❖ Biodiversitatea se găsește peste tot, atât în ecosistemele de apă, cât și în cele de pe uscat și aeriene.
- ❖ Include toate organismele vii, de la bacterii microscopice la plante și animale complexe.
- ❖ Biodiversitatea joacă un rol important în funcționarea tuturor ecosistemelor, în mod ideal prin multitudinea de servicii pe care le oferă.

- ❖ Ecosistemele sănătoase ne oferă multe lucruri esențiale:

- plantele transformă energia soarelui;

- bacteriile și alte organisme descompun materia organică în nutrienți, oferind plantelor un sol bogat;

- polenizatorii sunt esențiali pentru reproducerea plantelor, garantând producția de alimente;

- plantele captează dioxidul de carbon;

- ciclul apei depinde semnificativ de organismele vii;

- menținerea nivelului anumitor gaze în atmosferă;

- aer curat, apă proaspătă, sol de bună calitate ajutând la combaterea schimbărilor climatice și la reducerea impactului dezastrelor naturale.

II. EXTINCȚIILE

- ❖ **Extincția** reprezintă dispariția unei specii întregi.
- ❖ Extincția nu este un eveniment neobișnuit, deoarece speciile apar în mod regulat prin speciație și dispar prin extincție.
- ❖ O scădere pe scară largă și rapidă a biodiversității pe Pământ.

- ❖ Activitățile umane sunt acum cauza principală a procesului de extincție, alături de încălzirea globală.
- ❖ Se estimează că mai mult de 99% din toate speciile (ajung la un număr de peste cinci miliarde de specii) care au trăit vreodată pe Pământ, au dispărut.
- ❖ Chiar dacă dispariția dinozaurilor a fost cauzată de ciocnirea unui asteroid cu Terra, nu toate extincțiile sunt cauzate de un eveniment atât de violent.

Biodiversitatea la nivel de zone climatice

A) Mediul ecuatorial și subecuatorial:

- ❖ pădure veșnic verde

- ❖ cuprind cea mai mare biodiversitate, cu mii de specii de plante, animale, păsări și insecte
- ❖ peste 1400 specii de palmieri: palmierul de cocos, de ulei, bananierul, arborele de cauciuc, arborele de cacao, arborele de cafea, abanosul, nucul Brazilian, etc.

B) Mediul pădurilor musonice:

- ❖ prezintă o biodiversitate vastă; la speciile întâlnite în pădurea ecuatorială, se adaugă: bambus, și arborii mirodeniilor: piper, scorțișoară, cuișoare, vanilie, etc.

C) Mediul savanelor:

- ❖ biodiversitate medie;
- ❖ savanele cuprind pâlcuri de arbori rari, baobabi, salcâmi tropicali, tufişuri spinoase;
- ❖ se întâlnesc antilope, girafe, elefanţi, tigri, hiene.

D) Deşerturi tropicale/ temperate:

- ❖ scăzută, specifică zonelor lipsite de umiditate;
- ❖ exemplu: smocuri de iarbă, tufişuri, scorpioni, şopârle, cămile;
- ❖ la mediul temperat se adaugă: arbuşti, calul sălbatic, antilopa, vulpea deşertului etc.

E) Mediul mediteranean:

- ❖ biodiversitate redusă din cauza defrişărilor;
- ❖ Vegetaţia iniţială cuprindea păduri de stejari, pin, plută, măsline, însă a fost înlocuită cu tufişuri spinoase (gariga, macquis) + reptile, şopârle, broaşte ţestoase.

F) Mediul temperat oceanic:

- ❖ biodiversitate variată;
- ❖ păduri de foioase (stejari, fagi, tei, plop), mistreţi, vulpi, iepuri, ciocănitori, mierle etc.

G) Mediul temperat continental:

- ❖ biodiversitate medie;
- ❖ ierburi si pâlcuri adaptate la secetă, iepuri de câmp, popândăi, fazani.

H) Mediul temperat rece:

- ❖ varietate medie;
- ❖ pădure de conifere (brad, pin, molid), urşi, vulpi, lupi.

I) Mediul subpolar si polar:

- ❖ biodiversitate scăzută, în ciuda lipsei populaţiei;
- ❖ muşchi, licheni, ierburi mici;
- ❖ faună variată: reni, elani, vulpi polare, iepuri, polari, pinguini.

**VA CONTINUA,
PĂSTRAȚI IDEEA!**

Despăduririle - avertizare pentru Planetă!

de Daia Teodora și Andrei Alexandru, clasa a XII-a G

• Diferența între despăduriri și defrișări

Despădurirea reprezintă acțiunea de înlăturare completă a pădurilor pe o anumită suprafață de teren, în scopul utilizării materialului lemnos sau pentru a utiliza terenul pentru culturi agricole, pășunat, construcții etc.

Defrișările reprezintă o înlăturare parțială a suprafeței forestiere, aceasta fiind urmată de o reîmpădurire.

În urmă cu două milenii, suprafața împădurită reprezenta 56% din suprafața uscatului, iar astăzi, reprezintă doar 26%!!

• Funcțiile pădurii

1. Edafică

- asigură fertilitatea solurilor prin litiera depusă

2. Climatică

- reglează temperatura, captând căldura prin frunze

3. Hidrologică

- participă în circuitul apei în natură, reținând 40-50% din precipitațiile căzute

4. Antipoluantă

- prin schimbul de gaze și atenuarea zgomotului

5. Antierozională

- ajută la diminuarea alunecărilor de teren

6. Economică

- valorificarea materialului lemnos în construcții, pentru încălzire etc.

7. Socială

- recreativă, turistică, estetică

• Motive ale despăduririlor

1. Agricultură

- cele provocate de om sunt produse de om în mod intenționat sau accidental

2. Creșterea animalelor

- aceasta este principala cauză, suprafețele fiind despădurite pentru a avea mai mult teren arabil

3. Incendii naturale sau antropice

- cauzată de nevoia de a extinde terenul pentru pășunat al acestora

4. Urbanizarea

- eliberarea terenului pentru a realiza construcții

• Consecințe

Reducerea biodiversității - Circa 80% din animalele și plantele terestre ale Pământului trăiesc în păduri. Prin distrugerea pădurilor, activitățile umane pun în pericol ecosisteme întregi, creează dezechilibre naturale și pun viața în pericol.

Accelerarea fenomenului de încălzire globală – datorită reducerii cu repeziciune a suprafeței forestiere, emisiile de CO₂ rămân într-o cantitate mai mare decât ar trebui în compoziția atmosferei, facilitând încălzirea planetei sau efectul de seră.

Alunecările de teren se vor produce mai frecvent, deoarece copacii nu mai țin solul fixat pe suprafața afectată.

Reducerea fertilității solului și facilitarea apariției fenomenului de deșertificare – din cauza scăderii cantității de precipitații, pădurile reprezentând o parte importantă a circuitului apei în natură.

• Soluții pentru diminuarea despăduririlor și a defrișărilor

- Reducerea consumului de hârtie;
- Combaterea tăierilor ilegale:
- Acțiuni de reîmpădurire:
- Reciclarea produselor din lemn;
- Informarea oamenilor cu privire la situația curentă;
- Interzicerea tăierilor în cantități industriale din păduri;
- Crearea unor spații speciale pentru copacii care vor fi prelucrați.

„Micul Infern”

de Nacu Mihai, clasa a X-a E

„Micul Infern”, de Mircea Ștefănescu este o comedie ce conturează un aspect important în viața fiecărei persoane – căsnicia. Această piesă de teatru prezintă aspecte cotidiene ale vieții, precum iluzia unei căsnicii fericite. Viorica și Sandu sunt reprezentarea acestei căsnicii, soțul numind-o „micul nostru infern”. Complexitatea cu care sunt construite personajele reprezintă un punct forte al piesei. Aceasta se observă în special în construcția personajului Cornel, el trăind pe parcursul piesei o tonă de sentimente și conflicte interioare (și chiar exterioare!). Limbajul comic redat în special de soacra lui Sandu destinde atmosfera și face ca „micul infern” să fie mult mai ușor de suportat.

Prima parte a piesei prezintă tânărul cuplu aflat într-un moment de criza, Viorica fiind hotărâtă să divorțeze de Sandu din cauza iminentei demisii a lui din armată. Pe același cuplu îl vom regăsi în diferite etape ale vieții. de fiecare dată confruntându-se cu diferite dificultăți obișnuite unei căsnicii. Cei doi soți sunt prezentați pe rând tineri, adulți și, apoi, la bătrânețe.

Finalul aduce surprize celui care urmărește piesa. Fiecare personaj află ceva despre celălalt, iar soacra, după atâta timp, își păstrează sensul umorului.

Recomand această piesă de teatru persoanelor de orice vârstă - o comedie clasică, dar mereu actuală. Piesa scrisă de Mircea Ștefănescu reușește să creeze o stare de bună dispoziție și ne face martorii poveștii unei familii burgheze pe parcursul a 40 de ani.

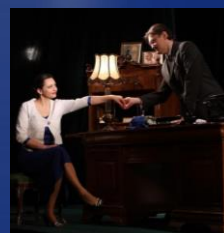
„Micul Infern” al lui M. Ștefănescu

de Lungoci Andrei, clasa a X-a E

Comedia clasică „Micul Infern” este reprezentată de trei acte în care este surprinsă existența unui cuplu configurată ca un “mic infern”. Aceasta se află în regia lui Mircea Ștefănescu, el ocupându-se și de ilustrația muzicală. Distribuția acestei comedii este creionată de următorii actori: Rodica Popescu Bitănescu – soacra -, Ilinca Goia și Iuliana Moise – ambele jucând-o pe soție în scene diferite -, Liviu Lucaci – soțul -, Marius Rizea – doctorul -, Dragoș Stemate – curtezanul -, Daniel Badale – ordonanța -, Fulvia Folosea – secretara. În piesa de teatru sunt prezente mai multe tipologii de oameni, participând o varietate de personaje, printre care oameni serioși, precum locotenentul, dar și amuzanți, cele mai bune exemple fiind soacra și doctorul.

Această comedie începe direct printr-o ceartă, oferind publicului o primă impresie pentru starea cuplului de protagoniști, în ciuda a cinci ani de căsnicie. Soțul chiar afirmă acest lucru, precizând substantivul din numele operei într-un dialog cu căpitanul, zicând: **„Căsnicia e ca un infern, îți trebuie mai mult curaj să intri decât să ieși”**. De asemenea, la începutul comediei, locotenentul sparge al patrulea „zid” prin menționarea „micului infern” drept o piesă de teatru de la un teatru, creând impresia unei autenticități deja știute de acest personaj. El rupe acest „perete” imaginar interacționând cu publicul, transmițând numele operei mai departe către personaje, creionând un fel de avertizare pentru ceea ce avea să se întâmple în finalul piesei, având un rol anticipativ.

În al doilea act apare personajul Didina, secretara, care va avea mai apoi rol de amantă, încercând să ajungă, printr-un dialog amuzant, împreună cu avocatul la Iași. Ea este chiar numită drept o „duduie secretoare” de către soție, neștiind că Sandu, adică soțul, începe să fie cuprins de sentimente pentru această femeie. Bărbatul își numește, de asemenea, căsnicia lor drept „micul nostru infern”, făcând referire la femeia sa.

Ațiunea are loc prin anii 1940, iar pe tot parcursul piesei de teatru apar glume, fie ele spuse cu acest rol, fie doar adevăruri care, pentru audiență, devin momente hilare. Un bun exemplu este redat de superstiția legată de relația neplăcută dintre mama-soacră și ginere, aceștia neputând să se suporte unul pe altul. Ei se plâng unul față de celălalt, oftând când vorbește cealaltă persoană. Un alt personaj ce creionează foarte bine comedia piesei este cel interpretat de Marius Rizea, fiind vorba de doctor. O secvență amuzantă, una dintre cele mai nostime discuții este cea dintre doctor și soacră, în care bărbatul se plângea de vârstă, iar femeia i-a închis gura, umplând sala de hohote, spunându-i că dacă nu-i place vârsta ei, să nu o apuce.

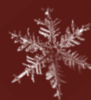
Ultimul act relevă sfârșitul unui gând negru avut de doctor, care și-a dorit-o mereu pe protagonistă, însă nu a avut niciodată parte de ea. El are o relație mai apropiată cu soacra datorită scrisorii în care mărturisea acest lucru. Prin reutilizarea termenilor legați de suferință, în final, se creează o legătură cu începutul spectacolului, precizând și în acele momente o astfel de durere. Totuși, aceste gânduri deprimante nu trebuie să demoralizeze publicul, ceea ce nu s-a întâmplat, datorită glumelor legate de acest aspect. Doctorul, așa cum am mai spus, este un personaj amuzant, cel puțin pentru public, replica lui fiind mereu: „Of-of-of”, la care soacra îi adaugă : „el e făcut să ofteze”.

Această piesă de teatru este una foarte reprezentativă pentru categoria comediei. o piesă foarte bună, atât din punctul de vedere al jocului actoricesc, cât și al scenariului. Sunt aplauze la sfârșitul fiecărei scenete de acest tip, însă nu mereu vezi un spectacol care merită mai multe aplauze decât pot mâinile unei săli întregi pot să ofere.

Foto Augustin Bucur

Un weekend de iarnă la București!

de Cânea Ștefan-Alexandru, clasa a IX-a F

Un sfârșit de săptămână de poveste poți avea iarna aceasta și în București, nu numai la munte. Mult așteptatul weekend ne oferă zile libere, deci zile în care avem de cele mai multe ori posibilitatea de a ne petrece timpul așa cum ne dorim. Totuși, ne aflăm puși în dificila situație de a ne documenta și a alege rapid cum ne vom organiza timpul. Pentru a-ți facilita alegerea, îți prezint cinci idei de petrecere a timpului liber!

1. Dacă ești un iubitor de filme, ai oportunitatea de a viziona în cinema succesiunea faimosului film „Avatar” (2009). Lansându-se în data de 16 decembrie 2022, „Avatar: The Way of Water” continuă povestea de dragoste SF dintre Jake Sully, bărbatul care ajunge pe meleagurile planetei Pandora, și Neytiri, personaj feminin ce face parte din specia Na’vi. Cei doi se confruntă acum cu primejdii, fiind nevoiți să-și părăsească refugiul și își riscă propriile vieți. Ai ocazia de a urmări filmul, chiar și în format 3D, în oricare cinematograful *Cinema City*. Tu

alegi unde!

2. Poți trăi spiritul Crăciunului alături de prietenii tăi vizitând târgurile de Crăciun din București, localizate în Piața Constituției, respectiv Parcul Drumul Taberei. Magia Crăciunului este prezentă în ambele locuri, atracțiile fiind diverse. În Piața Constituției vei avea la dispoziție concerte live, patinoarul și o roată panoramică de vis, vei avea în jurul tău Centrul Civic deasupra căruia sclipesc decorațiuni remarcabile. Totodată, târgul de Crăciun situat în Parcul Drumul Taberei poartă denumirea de “West Side Christmas Market” și are la bază un concept realizat de UNTOLD Universe, în colaborare cu Primăria Sectorului 6. Vei rămâne surprins de decorul pregătit, locația fiind acoperită de o perdea luminoasă de peste 100 de metri și înconjurată de căsuțe ce pregătesc gustări deosebite. Intrarea la ambele târguri de Crăciun este gratuită, așadar nu trebuie să te îngrijorezi în ceea ce privește acest aspect. Grăbește-te, nu vei regreta!

3. În caz că dorești să-ți petreci după-amiezile de weekend într-un mod mai extravagant, poți merge la o terasă de tip *rooftop* sau la un restaurant aflat la înălțime, ideale pentru ocazii speciale. Este un mod diferit de a petrece timp cu prietenii datorită poziționării deosebite, ce îți oferă o perspectivă frumoasă asupra Bucureștiului.

Există numeroase astfel de locații, însă cel care mi-a atras în mod special atenția este *NOR-Sky Casual Restaurant*. Amplasat la ultimul etaj al clădirii de birouri *Sky Tower*, din zona Aviației, mai precis la etajul 36, este un restaurant ce îți oferă o varietate de mâncăruri,

cu o priveliște panoramică asupra zonei de nord a Bucureștiului. În caz că te atrage această idee, Str. Barbu Văcărescu, 201 este adresa exactă a acestui restaurant.

4. Dacă ești o fire care preferă adrenalina și distracția, dar totuși nu vrea să urce la înălțimi orbitoare pentru a o experimenta, îți recomand să mergi la *Hype Arena by Kiddo*, un loc de divertisment, de tip playground, realizată de creatorii *Kiddo Play Academy*. *Hype Arena* este potrivit pentru persoane de toate vârstele, datorită atracțiilor diverse din cele nouă zone, precum „Defy Gravity”, „Ninja Warrior” și „Vertical Thrills”. Dispui de jocuri VR fasci-

nante, trasee parkour înconjurate de trambuline și multe altele. Cu siguranță, nu te vei plictisi deoarece vei fi învăluit de adrenalină. Nu trebuie să te gândești la pericole deoarece este un loc mereu supravegheat de specialiștii din echipa *Hype*. Așadar, dacă ți-am stârnit curiozitatea, adresa locației este ROMEXPO, Pavilionul C1, București. Have fun!

5. Calea Victoriei este întotdeauna o opțiune de care dispui și pe care ai oportunitatea să o admiri oricând. Întinzându-se din Piața Națiunilor Unite, până în vestită Piața a Victoriei, este un traseu în care Bucureștiul se oglindește în cea mai specială formă a sa. Tot aici se află Ateneul Român, unde poți audia un concert simfonic și Muzeul Național de Artă, care cuprinde colecții de artă impresionante.

Dacă preferi plimbările lungi, într-o zonă ce îți aduce aminte de centrul Parisului, sunt sigur că ți-ar plăcea să parcurgi pe jos Calea Victoriei, măsurând din priviri o parte arhitecturală veche a capitalei. Perioada de Crăciun și-a pus în prezent amprenta asupra zonei, astfel îmbinând magia acestei perioade cu istoria ei. Poți mereu să te oprești la una dintre cafenelele stradale din zonă pentru a te răsfăța cu o băutură fierbinte, bucurându-te de arhitectura frumoasă.

Răspunsuri:
 1. Albăstră
 2. Câne
 3. Ballagul
 4. Buză de iepure
 5. Scrisoarea
 6. Spânzurașii
 7. George
 8. Realism
 9. Luceafărul
 10. Harap
 11. Interbelic
 12. Genette
 13. Corola
 14. Barbu
 15. experienței
 16. Moromeții
 17. Tânără

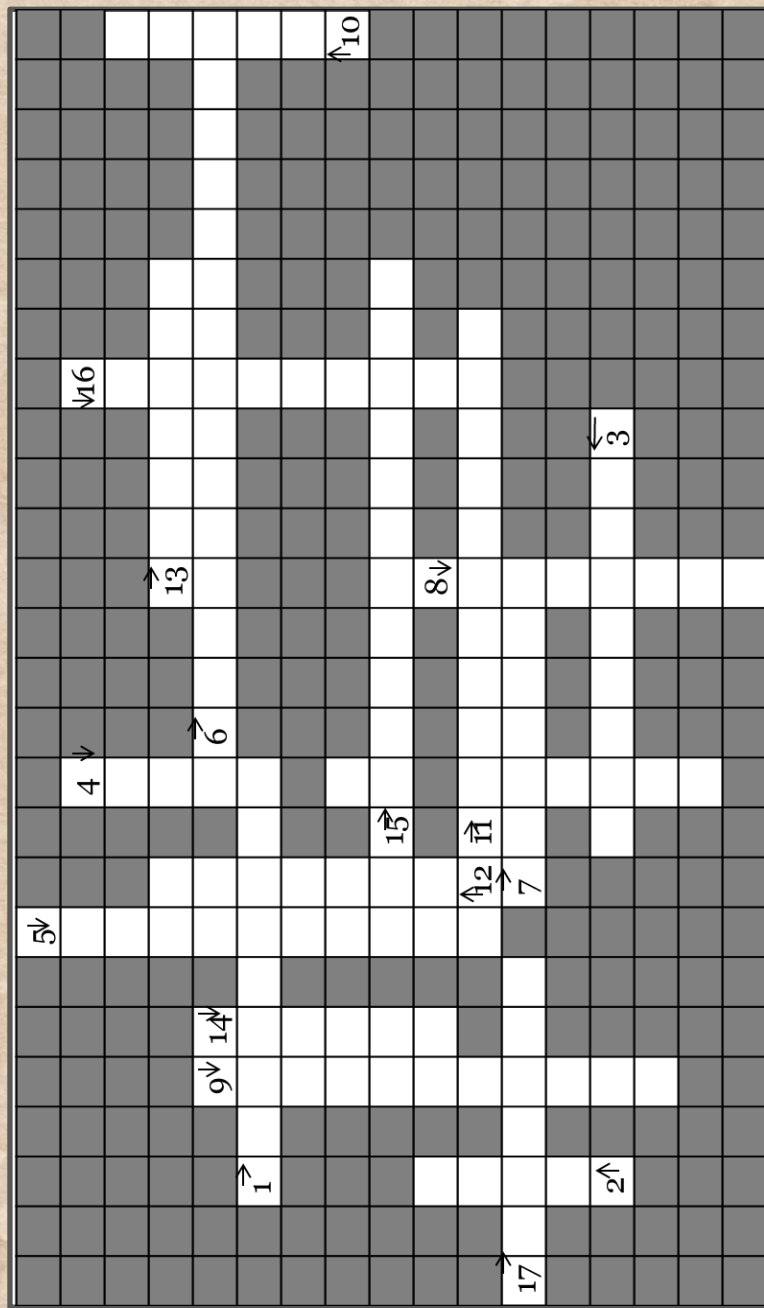
JOC!

Întoarce-mă!

Realizat de Lungoci Andrei, clasa a X-a E

Liceenii, numărul 1/ 2022-2023

1. "Floarea ..." de Mihai Eminescu
2. Stăpâne, stăpâne mai cheamă ș-un ...
3. Arma ce restabilește dreptatea este ...
4. Calistrat Bogza este cunoscut și ca ...
5. Ion Luca Caragiale a pierdut ...
6. Cea mai depresivă pădure este cea a ...
7. FIGHT! Ion Vs ...
8. Romanticism ≠ ...
9. Venus în literatura română este ...
10. Sinonim pentru sclav ...
11. Blaga este un autor ...
12. După Gérard ... titlul este sintetic sau analitic
13. "Eu nu strivesc ... de minuni a lumii!"
14. Trioul interbelic: Arghezi, Blaga și ...
15. "Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război" este un roman al ...
16. Destinul romanului ... este bazat pe evoluția unei ideologii abuzive
17. Leoaica lui Nichita Stănescu este ...

Redacție

❖ **Profesor responsabil revistă:** prof. Ana Szekely

❖ **Profesori coordonatori:**

- prof. Manuela Stănică
- prof. Dima Irina
- prof. Patricia Vergu
- prof. Iuliana Mitache
- prof. Smaranda Safta
- prof. Luminița Surcel
- prof. Corina Vlăduț

❖ **Redactori-șefi și editori:**

- Lungoci Andrei, clasa a X-a E
- Urzică Ilinca, clasa a X-a E

❖ **Redactori:**

- Boca Claudiu, clasa a X-a E
- Nacu Mihai, clasa a X-a E
- Nazare Eliza, clasa a X-a E
- Oltean Alexandra, clasa a X-a E
- Sorescu Ștefan, clasa a X-a E
- Toader Andrei, clasa a X-a E
- Voicu Ioana, clasa a X-a E

❖ **Colaboratori:**

- Tatu Maria, clasa a IX-a E
- Beșleagă Diana, clasa a XII-a H
- Papuc Rareș Mihail, clasa a XII-a D
- Diaconu Ioana, clasa a XII-a G
- Amurăriții Maria Bianca, clasa a XI-a G
- Ciofîca Laurențiu, clasa a XI-a G
- Spătărelu Bianca-Gabriela, clasa a XI-a E

Așteptăm noi contribuții în paginile revistei noastre, la adresa: revista.cuza@gmail.com.

Cei patru ani de liceu reprezintă o oportunitate de a te dezvolta, de a descoperi pasiuni noi și de a le cultiva în așa fel încât să-ți fie folositoare pe viitor.

Editorial cuzist, de Maria Tatu, clasa a IX-a E